



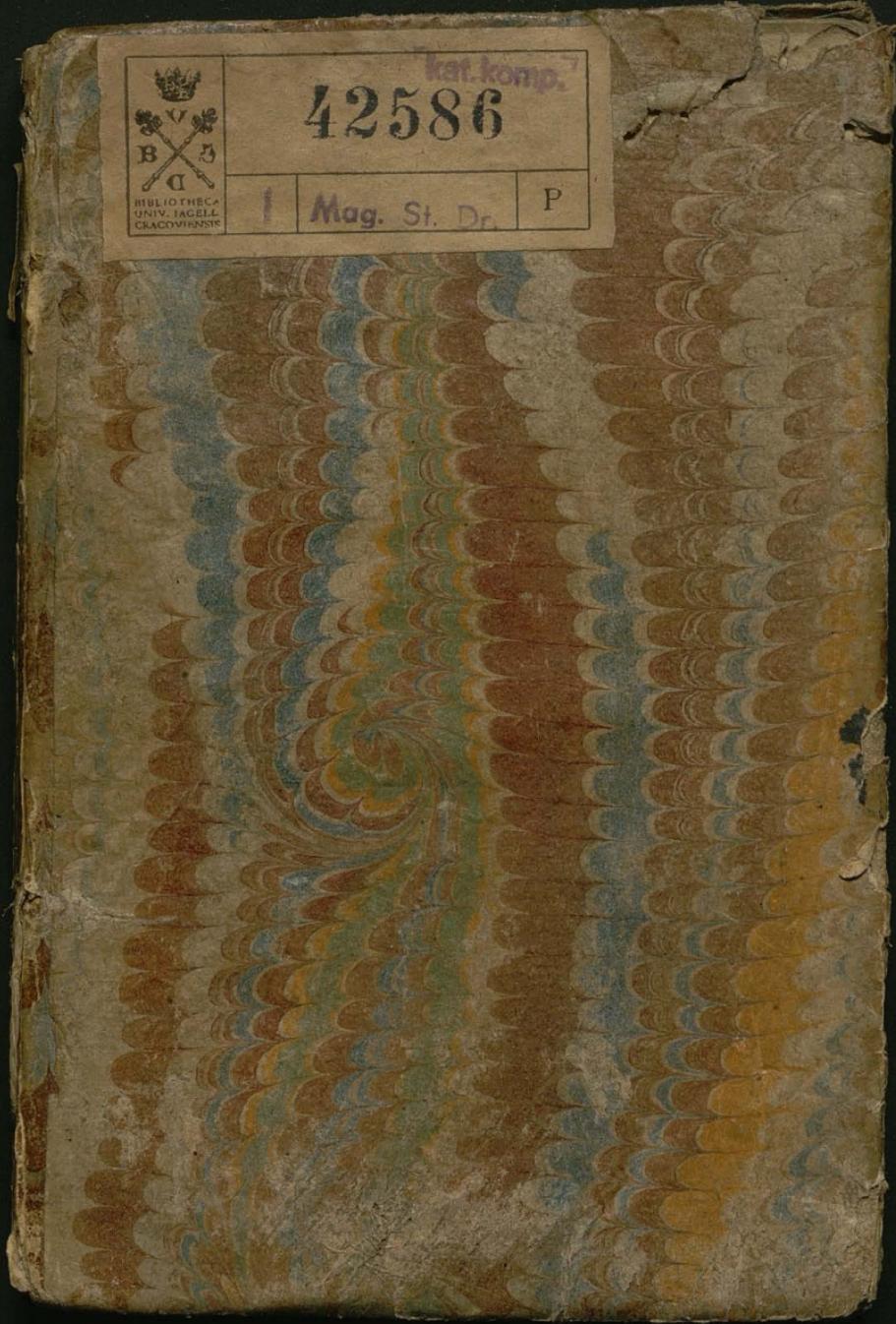
BIBLIOTHECA
UNIV. JAGIELLO-
NIAE CRACOVENSIS

kat.komp.

42586

Mag. St. Dr.

P





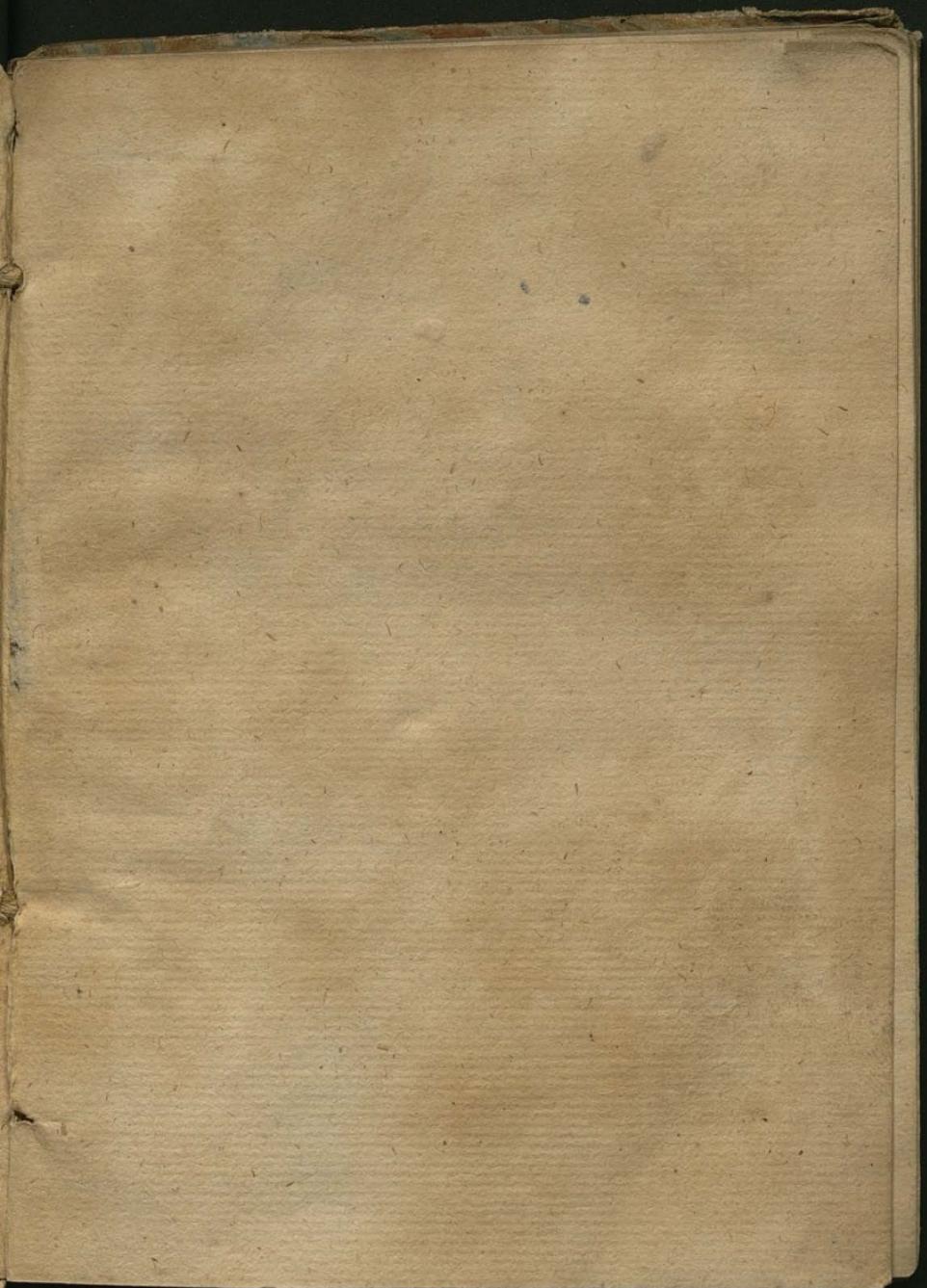
42586

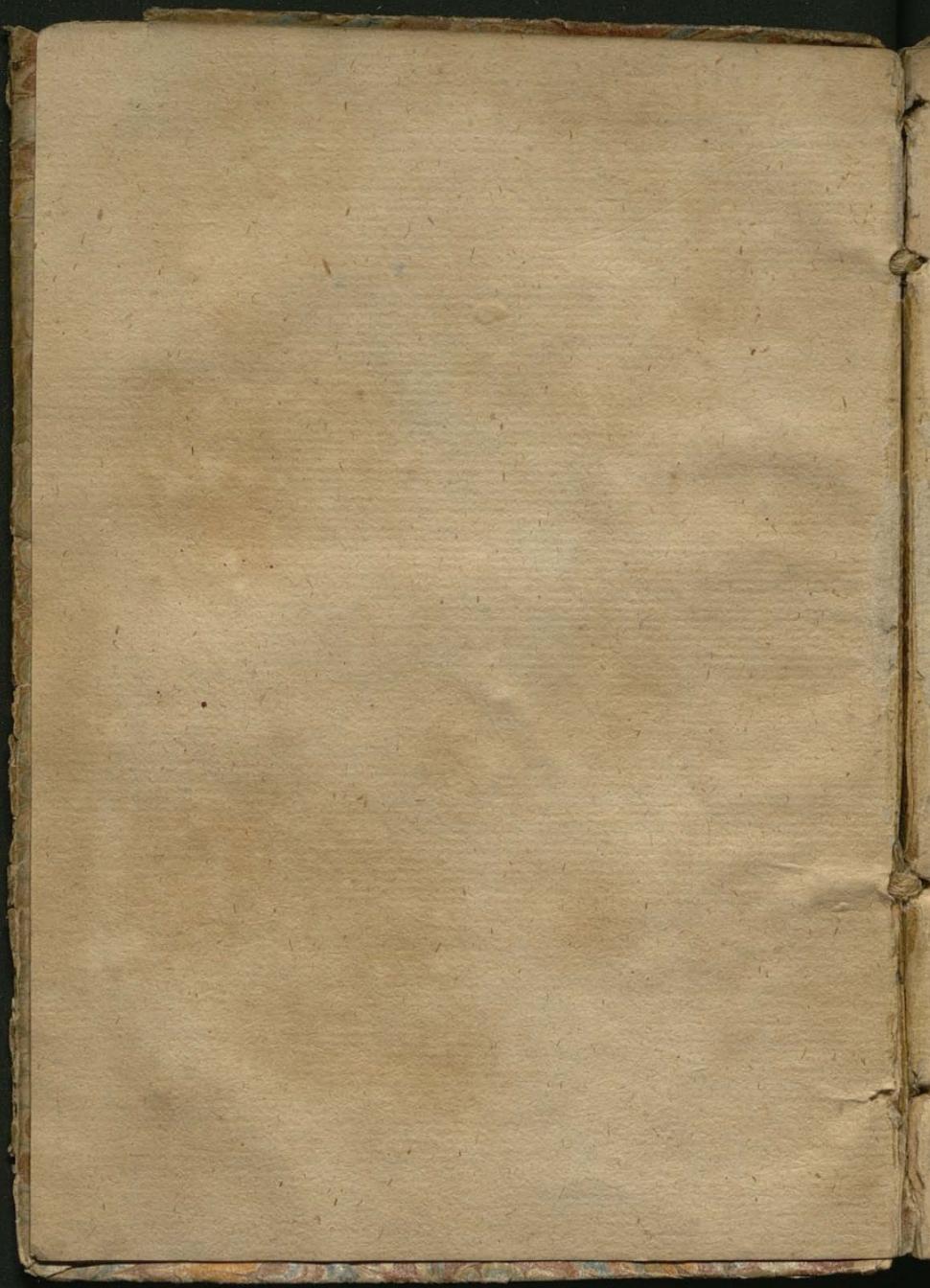
1

XII. n. 10.

IX. 8. 6.

anno octavo Winck.





FACIES ANATOMICA
Corporis humani dismembrati

To iest

KROTKIE OPISANIE
WSZYSTKICH CZĘŚCI

CIAŁA
CZŁOWIECZEGO,

Według ich położenia y pożytku,

Bardzo pomocne BIBLIOTEC: UNIVERSITATIS
WSZYSTKIM

Dla nauczenia się

CZEŚCI

CIAŁA SWOIEGO,

przedtym Niemieckim,
a teraz Poliskim ięzykiē podane do druku

od

DOKTORA CHRYSYANA HENRYKA
KIRCHEIM

Staabs Medyká J. K. M.

Teraz zas Praktyká Warszawskiego.

Cum Facultate Organaria.

W WARSZAWIE w Drukarni J.K.M. Schol: Piaram
Sumptibus Authoris 1722.

Ręce twoie wykształcały
mię, y uczyniły mnie.

Skorą y ciałem przyoblekłeś
mię, á kościami y żyłami po-
spiniałeś mnie. Job x. w. 8.y 11.

Wyśławiam cię dlatego, że
się zdumiewam strasznym y
dziwnym sprawom twoim, á
dusza moia zna ie wybornie !
Nie zataiłá się żadna kość
moia przed tobą choć iam byt
uczyniony w skrytości y mi-
sternie złożony w niskościach
ziemi. 12586

Psalm. c. 139 w. 14. y 15.

JASNIE WIELMOZNEMU
JEGOMOSCI PANU
STANISLAWOWI

H R A B I



DENHOFOWI

WOIEWODZIE

POŁOCKIEMU,

HETMANOWI POLNEMU

WIELKIEGO XIĘSTWA

LITEWSKIEGO &c. &c. &c.

Panu y Dobrodziejowi
Moiemu.

JASNI

JASNIE WIELMOZNY
Mości Pánie
WOIEWODO,
Pánie y Dobrodžieiu moy.

Kiedy pod twoie dobro-
czynne stopy Faciem
Anatomicam cor-
poris humani dis-
membrati Cernuus skłädác
uśiluię, y ná to beśpiecznie w
nadžieię ſąski iego Pán-
skiey Faciem Serenatam
OCZE-

oczekiwaięc poważam się, nie
tak debitissimæ dedicationis
causas, iako raczey śmiałości
moiej defensionē & depre-
cationem solicitè medita-
ri muszę. Albowiem benefi-
cia tua innumera, ktore z
Pánskiew twoiej munificencyi
odbierałem, sub jure wyciągają
po mnie nie tylko tę dedykacyę,
lecz y samego siebie zewszystkim
quid quid est in me fidelita-
tis & ingenij, aby m pie &
religiosę konsekrować.

Co się tycze audaciæ depre-
cationem, zaiste, iako omni-
um

um virtutum chorus in ani-
mo Tuo Heroico resonat per
auras, Teq; ardens erga Pa-
triam evexit ad æthera vir-
tus, iako tež osobliwa klemen-
cyą ornat, ktorą śmiałości mo-
iey czyni Łaskawego Páná, á-
bym tym samym bepieczney-
szy był, ieżeli w czym hoc in
argumento wykroczyłem. Tu-
sząc sobie, że ieżeli non lau-
dem to przynamniey, veniam
spodziewać się y otrzymać mo-
ge. Wybaczysz bowiem iá-
ko nie wątpię Nayłaskawſzy
Pánie pietati inconsideratæ,
gdy

gdy ingenuum Ciceronis ani-
mum będę naśladować, cui
multum debeo ei plurimum
debere velim.

Nie uymiesz bynamniey
Pánskiey Twoiej szczodrobli-
wości, ani onej skromnie temu
zázywáć odmowisz, ktoremu
zánſze in majori defiderio
iákoby de pleno fluxit, y o-
wszem gdy serenatam dupli-
ci diademate frontem Te
habere & ex utroq; Cæsa-
rem esse, to iest arma & lite-
ras kochaiącego wyznawam y
Ciebie Nayłaſkánszy Woienvo-
do Pá-

do Pánie y Dobrodzieiu moy,
tey Anatomiczney Ksigzeczkı,
ktorg ná sviat Polski wyda-
wam, Patronum, & tutelare
Numen esse, summopere zg-
dałem.

Przyimi tedy sereno vul-
tu Jásnie W. M. Dobrodzie-
iu, to podle pisanie, iáko Numi-
ni & Nominii Tuo poświęco-
ne pierwiastki Polskiego ięzy-
ká mego, y iáko z nayglebszą
submissią moig przy wszelkiey
obserwancyi ofiarowane pi-
gnus, á slugę swego ná wszel-
kie skinienie powolnego solita
gra-

gratia irradiare nieprzesta-
nay.

Zyi s̄zczęślinie cum Illu-
strissima Domo Tua Nesto-
rone late animo & corpore,
in solatium Patriæ, Tuorum,
& meum.

Jako uprzecymie życzy

JASNIE WIELMOZNE-
GO PANA y DO-
BRODZIEIA Mcgo.

w Warszawie najniżsy Augb.
Calendis Junij

1722.
D. Chryst: Herr: Kircheim.

ŁASKAWY CZYTELNIKU.

 fiaruię tobie Ksiąskę pod
tytulem: Facies Anatomi-
ca corporis hu-
mani dismembrati.

Drukowaną przedtym w Hambur-
ku pod tytulem, Vade mecum
Anatomicum Roku 1706. Nie-
mieckim ięzykiem, dla pożytku
tych, którzy żądali uczyć się nau-
ki Anatomicznej zá moją infor-
macyą w rozbieraniu ciał zwierzę-
cych, á osobliwie ciała człowiecze-
go podaną; á potym znowu przey-
grzaną y przedrukowaną w Dre-
gnie

znie Roku 1712. tandem w nieby-
tnosi moiey przedrukowaną po dru-
gi raz w Dreznie 1721.

Práwdžiwie maluska Książę-
czká ále bytá bardzo pozyteczna
y pomocna dla krotkiego opisania
y zebránia čęści čiatá nie tylko
Cyrulikom ále y wſzystkim lu-
džiom, experientia teste: y dlate-
go spodžiewam się, že ta ksiązeczka
Anatomická Polskim ięzykiem
pozetłumaczona, będąc podawana
faciem claram wſzystkim, nie bez
przytku, ktorzy będą czytali.

Z taczniejszą pracą mogłbym
opisać y wyrázić tę Książę-
czkę łacińskim ięzykiem niż Pol-
skim, ále gdy postrzegłem, że nie
masz

masz żadnej Księgi Polskiej, ktorą traktuje o częściach Ciałę człowieczego, inquantum scio, przy tym tą pracę, na Niemiecką ojobję, iako ja jestem, nie lączną y niemata, zbierając wykład słów Polskich dla opisania części ciała potrzebnych, przez które mogłyby się uwazać krótko y iasnie części ciała według ich substancji y pozytku. A dlatego ta skąpy Czytelniku będziesz uważať proste, ale nieprozne wyräżenie słów ięzyka mego Polskiego, bom jest rodem Niemiec, ale pilnie się staram nauczyć ięzyka Polskiego doskonale.

Wespoł tu będziesz znaydować części ciała porządnie opisane według ich położenia, tak iak
mnie

mine Anatomij prákyká nauczyta,
bom z idnq miarą nic nie opisał,
czego sam nie aoświadczyłem w
rzgieraniu y exenterowaniu ciat
człowieczych przez dwadzieścia y
cztery lata, á osobiwie przez drie-
więć lat, gdy byłem na służbie w wojs-
ku I. K. P. N. M. iako Staabs Me-
dicus, także y teraz w Warszawie
iako y w inszych miejscach często-
kroć powtarzanych.

Przyimiy tedy łaskawy Czytel-
niku tę Książkę szczupią chętnie,
znaydziesz każdy w niey cokolwiek
pozytecznego dla siebie, z kąd po-
wod hędziesz miał Páná B O G A
Stworzyciela swego chwalić y obser-
wować ciało iák domek kunszto-
wnie y dżivnie dla duszy swoicy
zbu-

zbudowany, żebyś tak onego nieostrożnie w niebezpieczeństwo nie wrowadzał, a osobiście day BOZE aby Lekárki, Cyrulicy y Aptekárze, którzy in absentia Medicorum częstokroć chorującym bliżnim swoim przez lekarstwa assistować mięszą, takiey nauki iako nalepiey pilnowali.

Day BOZE aby y baby które przy Paniach brzemiennych bywają pilniejsze y ostrożniejsze ią przez tęz naukę mogły bydż, a pewnie nie tak szkodliwa bytaby ich assystencya przy Paniach bliskich porodzenia zostaiących, iako dość, proch ! dolor, pokazują się zu przykłady smutne y częstokroć śmiertelne, pochodzące z nieumiejętno-

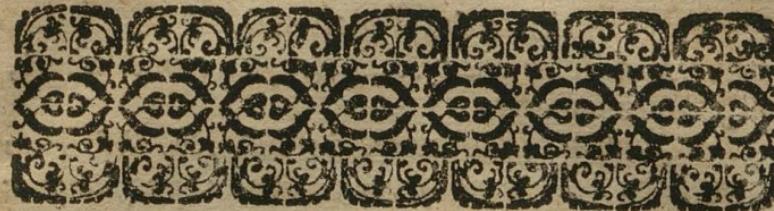
iętności babow tychże; Ktory n
wszystkim ta szczupta Książeczką
nie mały pozytek w teyże nauce
przynieśie źałkany Czytelnik
znайдzie czytaiąc te znaki §; alias
páragraf rzeczone z liczby pewney,
między literami położone, które
pokazują y oznaczają iako re-
ieſtr albo index mieysce y rzeczy
gdzie każda rzecz bardziej wyra-
żona y opisana iest. Ná brzegie
obaczy Imiona łacińskie, które ex-
plikuią y wykładają części po Pol-
sku opisane.

Będzie także miał Polski y Łá-
ćinski reieſtr, który będzie pokázo-
wał mieysce słów Polskich y łaciń-
skich, które są opisane.

Zażywaj tey Książeczki dla
pozytku

pozytkutwego, a gdy tobie ta Księ-
żeczká się będąc podobálá, mnie
będziesz pobudką do osiarowania
Księgi przecinko chorobom, które
zwykły różnie y niezliczone drę-
czyć ciało násze. A ja tym cza-
sem będę słuchać, czekając poprá-
wienia y polepszenia błędów moich
w ięzyku Polskim, ale ne sutor
ultra crepidam. Miey się dobrze.





L I S T D O A V T O R A.

Wielmożny Mości Pánie
DOKTORZE,
A moy wielce Mości Pánie y
DOBRODZIEJU.

Ponieważ iuż w căsey Europic chwalebnej
Anatomiq pranie kázda Nácy a w ię-
zyku swoim obficie opisany ma, z kqd one
(*) sis

List do Authora.

się też daleko szczęśliwsze szacować mogły,
niż nászja Polska.

Zátym ásekuruię, że W. M. M. Pan
z wielką industriją swoią Opus pozyteczne
koncyponowałeś, kiedy umyślisz tákowe Aná-
tomiczne rzeczy w Polskim ięzyku do druku
podawać, a nászey Oyczynie artem hanc
obiawić,. Przez co W. M. M. Pan we-
dług rozumu mego, nie tylko dźięki wielkie
y przyjemne u nászey Nácyi Polskieu sobie
zastużyisz, ale też pámigtkę nieśmiertelną
nam y Sukcessorom nászym wiecznic po sobie
zostawiisz. Nie uważaigc, że naymniczszą
rzeczą, kтора się ná świat wydaie, pod cen-
surę nieprzyaciela swego wpada; ale wie-
dząc bárdzo dobrze, czym bárdziczy drzenko
Pálmowę się obciąża, tym bárdzicy gałgza
swoje rozszerza.

Więc tedy nie wątpię, żeby tá Kšígzká
Anatomiczna nie miała swego Censora zná-
leść, iezeliby nie od niektórych z nászey Ná-
cyi, iednak od Cudzoziemców, z zazdrości
tá Edycya pierwsza nam drogę pokazującą,
do Experyencji Anatomicznej gánioną y zrá-
zu od censur wolna nie będąc, názym zás-
ten skarb wielki, który w sobie tá kšígzká
zánwiera

List do Authora

zawiera na oczy pokaze. Z kqd animadwer-
syg będa mieli, iák inne Anatomiczne Księ-
gi w obcych ięzykach opisane, przez swoie dłu-
gie explikacye y trudnośći wielkie do zro-
zumienia poczyniącego w Anatomij się ćwi-
czyć, á osobliwie takiego człowieká ięzy-
ka tego doskonale niezrozumieiciego, bár-
dziej z konfunduią, y w bieg d w prowadzą,
niz iemu właſną drogę do Anatomij pokazg.

Zaczym tedy nie tylko praca y industryg,
ktorą W. M. M. Pan koło tey Księgi im-
pendowałeś, (co nigdy nie może bydż nagro-
dzono) zawsze Obywatelowie nasi Pol-
scy z podziękowaniem wielkim uznawać bę-
dę, ále y życzliny affekt, który nam y całego
Oyczysznic nászej, hoc Opere wyśniadczyć
raczyłeś, pro æterna memoria, v nas w
pamięci, iákoby ná marmurze nyrażony zo-
stańc się.

Náwet kiedy Tyrones z tcy księžki do
tego czasu w Polskim ięzyku nie wyianiione
terminy, iák pszczoła sobie z kwiatu miod
zbiera.

Co też powodem będzie W. M. M.
Pánu, porzućiszy wszelką nágáne y postpo-
zycię, nam ieszcze z innymi bárdzo pa-
trze.

List do Authorá.

zrzesznemi księgami do przysłużenia. Vpeniam W. M. Mćiom Páná, ieżeli moi Ziomekowie według słuszności pracy fatyce, W. M. Mćie Páná nie uznają, to BÖG Naywyższy, iako Remunerator omnium bonorum, w innych okazyach szczodroblinie nagradzać będzie. W ostateku za kommunikacyą tey książki, wielce obligowanym jest. zostaige:

**W. M. Mćiom Páná y
Dobrodziejá**

uniżonym flugą.

Datum Varsavie
Anno 1722.

Frid: Michałowski,
Pharmaco-Cultor, ex Offic:
Aul: S. R. M. Pol.
mpp.



PRZEMOWA

O Anatomij Ciała Człowieczego.

§ a.

Anatomia : to iest *Anatomia*, kunsttowne rozbieranie ciał żywierzeczych, a osobliwie ciał człowieczego, przez które części ciała według ich substancji, dźiwne złączenie, porządne położenie, y powinności z pozytkiem oznáymią się.

§ b. *Corpus humanum*: to iest *Corporis ciało człowiecze*, dzieli się na *divisio*. Pień § c. alias Pniák y ná czlonki. § l.

§ c. *Truncus*: to iest *Pień*, *Truncus*. Pniák, albo odziemek, dzieli się na trzy części; komorki miadowane, na wysokę, średnią, y ni-

A

skę

2

skę, to iest: na Główę § d. Pier-
śi, § e y Brzuch § f.

Caput.

§ d. *Caput:* to iest *Główą*, przez
ktorą rozumieć się má wszystko,
co iest od wierzchu głowy,
aż do szyi, y co zamyka w so-
bie; iako to, mozg § 155. z swo-
imi dwiema członkami § 156.
& 157.

Thorax.

§ e. *Thorax :* to iest; Pierś,
przez ktore rozumieć się má
wszystko, co iest od szyi aż do
Brzucha, y co zamyka w sobie,
iako to, serce § 50. Płucá z
krtaniem, § 78. y Pleurá § 84,
która pokrywá żebra § 225.

Abdomen.

§ f. *Abdomen:* to iest *Brzuch*,
idący aż do członków wsty-
dliwych, zamyka żołądek § 25.
Kiszki, § 34. Wątrobę § 109.
Sledzionę § 106. nerki § 117.
y pęcherz § 122.

Facies.

§ g. Powierzchownie uważać
trzeba, na *Główie*, *Twárz*, ktorę
preznaia y wyższa część,
Czoło, naywyższa zas *Ciemie* y
wierzb.

Frons.

Sinciput.

wierzch Główy; a tylná część, ³ Vertex.
tył Główy, y częsci boczne, Occiput.
Skronic. Tempora.

§ h. Srzednia część między głową, y piersiami, iest Szyja, Collum.
Iey przednia część iest Podgar- fugulum.
dłek, albo Przodek; ale tylná część, Kárk albo kręgi. Cervix.

§ i. Piersi, tylná część iest Grzbiet z Pácierezami, a część Dorsum.
co iest na przodku, zowią się Pectus.
osobliwie Pierśi, na których dwá Cycki z brodawkami, a w Scrobiulus
środoku iest dołek pod piersiami. cordis.

§ k. Brzucha wyższe części poboczne są Epigastriū, albo skóra Epigastriū
biżna, a Boki zowią się Hypochôdr: chondria.

Niższe części są, Hypogastrium. Hypogastr:
a Boki zowią się Ilea. Ilea.
W środoku brzucha iest pępek. Umbilicus.
Pod brzuchem są członki naturalne y piłdupki. Genitalia.
Nates.

§ l. Artus członki: dzielace się na członki wyższe §m. y niższe §n. Artus.
Aa § m.

- I. Superiores.** § m. Czlonki wyższe są, które od pleców, aż do końcow palcowych idą; na grzbiecie są żopatki, na których wiążą ramiona, albo barki, z którymi są złączone łokcie, a potem ręce, których przednia część jest jukturą samą, średnia część pod junkturą aż do palców zowiesię śrzodek ręki, ostatnią, są palce. Z palców pierwszy jest palec wielki albo kciuk.
- Carpus.** Wtory palec, Skaznigcy.
- Metacarpus.** Trzeci palec, Średni.
- Digitus.** Czwarty palec, Pierścieniony.
- Pollex.** Piąty, Mały palec.
- Index.** W każdym palcu są trzy członki y tyle kłykcionów z pażnokciami.
- Annularis.** W kązdyim palcu są trzy członki y tyle kłykcionów z pażnokciami.
- Auricularis.** W śródku kolano y Golen,
- Articulaciones.** ktorey tylna y mięsza część jest łyft mięsistym albo łytką a na dole kostka y śrzodek nogi,
- II. Inferiores** §. Czlonki niższe: ich zwierchnią y wngtrzną część nad kolaniem, jest lędźwią.
- Femur.** W śródku kolano y Golen,
- Genu.** ktorey tylna y mięsza część jest łyft mięsistym albo łytką a na dole kostka y śrzodek nogi,
- Tibia.**
- Sura.**
- Talus.**

potym podeszwá, á na końcu Solea.
wielki palec ze czteromá dru- Hallux.
gimi palcami.

Digitii.

§ o. Części, z których ciało Pártes cor-
człowiecze iest złożone, są ál- poris.
bo ciekace, álbo cale.

§ p. Przez części ciekace mà- Fluidæ.
ią się rozumieć Humory ciałá,
ktore są zámknione w czę-
ściach całych : z tych Humo-
row náyosobliwsze są krew y
duchy żywiące; á przez części ca-
łe rozumieć się mają wszytkie
części, ktore zamykają Humo-
ry ciekace.

§ q. Części cale álbo są pro- Solidæ.
ste, álbo z tych prostych złożo-
zone.

§ r. Części proste, są tylko Simplices
żyleczki bardzo cienkie y sub- Fibrillæ.
telne, iako włosy álbo nići,
różney substancyi, álbo mięsi-
stey, błonistey, álbo myszko-
watey, częściami długiey, częściami
okrągley, poprzeczney y krzy-
wey formy; á te części, ktore

z tych żyłeczek są złożone,
Compositæ. zowią się, Partes Compositæ.

Origo par- § s. A także wszystkie części
tium. ciała biorą początek od żyłeczek § r. iako się te żyłki roźnie składają, tak też się formuje y część albo wielka, albo mała, twarda, albo miękka.

§ t. O tych częściach całych § 5.
 traktuje tylko Anatomia § a.

§ u. Anatomię mają początek rozbierania ciała człowieczego od Brzucha § f. bo części w brzuchu leżące, są bardzo podległe zgniłości. Ale ta szczupła Książeczka, albo Vade mecum Anatomicum, iest krótkie opisanie albo zebranie wszystkich części ciała, które się pokazują, według ich substancji, złączenia, położenia, y powinności z pozykiem, nie tylko dla tych, którym Anatomia iest bardzo pożyteczna, ale y dla innych, którzy się

się sami chcą poznać, y nauce-
czyć złączeniā ciała swego.

§ Tá Ksiazczka będzie się *Divisio in*
dzielić na dżiesięć Rozdziałów. Decem ca-

W pierwszym Rozdziale będą pita.
opisane części, które całe ciało *Integumē-*
łō okrywają, § 1. Jako są skor-*ta corpora-*
ká §. 2. skorá § 5. Błonká tłu-*ris.*
sta § 11. y błonká mięsistá § 17.

W wtorym: Części, które gotu-*Partes*
ią y przyprowadzają pokarm, ży-*Chylifica*
wność, y co należy ku wychow-*tioni* &
waniu ciała. § 19. iako gar-*nutritio-*
dziel § 22. żołądek § 25. ki-*ni inser-*
szki, § 33. Z niezählonych żył *vientes.*
mlecznych § 45.

W trzecim: Części do ob-*Partes Cir-*
chodzeniā krwi należące, § 49. *culationi*
iako są; serce § 50. y żyły krwá-*sanguinis*
we § 60. *inseriētes*

W czwartym: Części na od-*Partes re-*
dech służące § 78. iako są płu-*spirationi*
cā § 79. z krtaniem § 80. *inseriētes*

W Piątym: Części, które służą do odłączeniā humo-*Partes sc-*
row § 87. iako są pospolicie, servientes.
gru-

gruczołki, § 88. Wespół będzie okazywać śledzionę § 107.

Wątrobę § 109. Nerkę § 117.

W szóstym: Części do roz-

Partes Genitales. mnożenia narodu ludzkiego należące, § 124. iako są; członki naturalne męskie § 125. y Białogłówskie § 133.

W siódmym: Części, które odzielają y wydawają przez całe Neurologia ciało Duchy żywicę § 154. iako są; mózg § 155. y żyły suche § 169.

Sensus exteriorum. W ósmym: Części, które należą do zewnętrznych zmysłów § 173. iako Oko. § 174. Ucho § 183. Nos § 190. Język § 188. y żyły suche do dotknięcia § 194.

Osteologia. W dziewiątym: które są iakoby grunt y fundament całego ciała. § 196. to jest kości § 197.

W Dziesiątym zaś Rozdziałem:

Myologia. Części do poruszenia człowieków należące § 257. Jako są myszki żywiałe § 258. A to wszystko na chwałę P. Bogą y ná pozytek bliźniego mego. RO-

O Skorce.

9

R O Z D Z I A Ł.

P I E R W S Z Y

O C Z E Ś C I A C H C I A Ł A,

Ktore cie ciało okrywają.

§ 1. Ponroki albo nákrycie po-
spolite Ciała, ktore okry-
wają ciało człowiece, są czte-
ry, iako: Skorká § 2. Skorá § 5.
Błonká tłustá § 11. y Błonká
mięsistá § 17.

Integumenta
communia
Corporis.

§ 2. Skorká, ktorá zewnątrz
okrywá skorę § 5. iest substá-
cyi bárdzo čienkiey, przeyzro-
czystej y nieczuiącej, rodzi się
od wáporow, ktore się kurzą
przez dziurki záskorne § 5. al-
bo potowe, a potym się tklijá
tak nad skorą aeryá, iako po-
spolićie błonka ná wierzchu
pokármu čiepliego, albo nad
mlekiem.

Cuticula
vel Epi-
dermis.

§ 3. Skorká iest ták mocno
złączona z skorą, že trudno się
má

má oddzielić od skory, oprocz tylko ciaſá żywego, przez kantarydy, lubo przez oparzenie wárem, álbo ukropem: Ma swoie zywności od żyw pulſowych § 64.

*Vſus Cuti-
culæ.*

§ 4. Powinnoſć iey z pozytkiem iest, aby pokrywała końce żyw krewawych, suchych y wodnistych, ktore się pod skorką § 2, na skorze § 5, konczą, y bronią iez samą skorzą od przypadku powierchniay aeryi, y inszych rzeczy szkodliwych.

Cutis.

§ 5. Skora ktorá leży pod skorką § 2. iest miększa y grubszá, złożona z roźnych żyłeczek § r. bialych, błonistych, y mięsistych, Item z żyw krewawych suchych y wodnistych § 6. dźiwnie y roźnie między sobą przysadzonych y położonych, wiąże się przez te żyw z częściami pod skorą leżącymi § 11. y 17. má roźne džiur-

O żyłach záskornych.

II

džiurki potowe y zaskorne § 2. *Pori.*
mále y wielkie, częścia na po-
ty y ná wlosy § 9. częścia na
oczy, § 174. ná Nos. § 190. y Gę-
be § 270.

Vasa.

§ 6. má swoie żyły iáko są.

1. *Zyły pulsowe* § 64. ktore *Arteriae.*
krew do wychowaniá y od-
miękczenia skory prowadzą.

2. *Zyły proste* § 68. ktore *Vene.*
krew odwodzą nazad.

3. *Zyły suche* § 169. do do- *Nervi.*
tknienia flużące.

4. *Zyły wodnisté* § 76. ktore *Vasa lym-*
humory wodnisté prowadzą. *phatica.*

5. *Gruczołki* § 88. ktore od- *Glandulae*
dzielają Humory wodnisté y *subcutaneæ.*
zbytnie od krwi, y wyprowa-
dzają przez poty § 7. a te żyły *Sudores.*
kończą się na skorze, iakoby
były tkane albo wiązane, y te
konice żył zákrywają skorka § 2.

§ 7. *Skory powinność z poży-*
tkiem iest aby okrywala y za-
grzewała Ciało; potym aby ny-
puszczała Humory zbytnie y
sko-

12 OWłosach y páznogciach.
szkodliwe przez džiurki poto-
we § 5. na oſtátek aby poma-
gała do dotknieniá.

§ 8 W ſkorze máię ſię uwa-
żać włosy § 9.y Paznogcie §. 10.
ktore ſię rodzą z wilgotnoſci
Humorow álbo wáporow
przez poty § 5. wychodzą-
cych.

Pili.

Crines.

Vngues.

**Membrana
adiposa.**

§ 9. Włosy, ktore ſię znáydu-
ią pospolicie we wszyſtkich
miejscach, a osobliwie na Gło-
wie, gdzie ſą náydluſze, ſą o-
krągle, długie y lochowate
części, ktore ſię korzenią w ſko-
rze § 5. Służą do pięknoſci,
y do obrony ciaſa.

§ 10. Páznogcie, ktore ſą ná
końcach palcow § 1. u rąk y
nog, ſą części, iákoby rogowe
y džiurawé, ktore nie tylko
bronią końcow pálcow, ale
też ſłużą do lepszego macania
y dorykaniá.

§ 11. Błonka tłuſta, ktorá le-
ży, pod ſkorą. § 5. nad błon-
ką

O

Błonce tłuſtey,

13

ką mięsistą § 17. iest złożona
z rożnych pęcherków tłuſtych
§ 12. w których się zgromadza
y chowá tłuſtość § 14.

§ 12. Pęcherki tłuſte są bło. *Lobuli piniſte*
niſte y myszkowate naczynia *guſeri*.
do chowania tłuſtości, § 14.
ktore leżą na końcach żył pul-
ſowych, w błonce mięsistey § 17.

§ 13. Každy pęcherz tłuſty ma
osobiwe swoie żyły iako są.

1. *Zyła puſowá*, ktorá krew *Arteria*.
przywodzi § 64.

2. *Zyła proſta*, ktorá krew *Vena*.
znowu odwodzi § 68.

3 *Gruczołek*, ktorý oddziela *Glandula*.
tłuſtość. § 88.

4. *Zyła ſucha*, ktorá pomaga *Nervus*.
do oddzielania tłuſtości § 169.

5. *Zyła wodniſta*, § 76. ktorá *Vas lym-*
Humory wodniſte y tłuſte od- *phaticum*.
wodzi nazad.

§ 14. *Tłuſtość* iest Subſtancyā *Pingvedo*
albo materyā bialá y oliwná,
kторá się oddziela przez gru-
czolki § 13. 3. od krwi, zgro-
madzā

14

O tłustości.

madzā się w pęcherkach § 12
znáyduie się wszędzie w caím
ciele, oprocz powiek. § 175.
wárg. § 270. y członka álbo
korzenia męskiego § 132. Ité
kości § 197. Żył suchych § 169;
gdzie nie mász tłustości.

Vsus pin-
guedinis

§ 15. Tłustość má pozytek, á-
by zagrzeniata podległe części,
y spranowana czlonki, aby mo-
gły być sposobniesze do po-
ruszeniá; potym aby dodawała
ciálu piękności y gładkości,
napełniając prozne mieysca.

Solutio pin-
guedinis.

§ 16. Tłustość § 14. iuz od-
dzielona nie zawiże się chowá
w pęcherkach. § 12, ale się zno-
wu rozwiązuie, álbo przez mo-
cniejsze poruszeniá ciasá, álbo
przez extraordynáryne przy-
padki, álbo przez choroby;
zbytni głod: &c. y potym się
rozchodzi jak żywność y po-
kárm do wychowania części
ciála, § 20. przez żyły do
krwi.

§ 17.

Ô Błoncę mięsistę. 15

§ 17. Błonka mięistá, leży *Panniculus*
pod Błonką tłustą § § 11. má *carnosus*
swoje żyły krewne, tuche, y
wodnistę, y pokrywá podle-
gające części.

§ 18. A także całe ciało *Vsus inte-*
człowiecze § b. bronią, zagrze-
wąią, y okrywają, te cztery wy-
żey miadowane pospolite po-
włoki § 1. iako: skorka §. 2.
skora § 5. Błonka tłusta § 11.
y Błonka mięista § 17.

WTORY ROZDZIAŁ,

Ô Częściach Ciałá, które do wy-
chowaniá ciała należą.

§ 19. Części, które pokarm *lificatione*
do wychowaniá Ciałá gotują, *inserviētes*
y wyprowadzają do wnętrzo-
ści y do wszystkich części ciała,
są Gárdziel § 22. Zołą-
dek § 25. Kiszki § 33. y żyły
rożne mleczne § 45. § 20.

- Chylificatio** § 20. Ztrawienie pokármow
& Nutri- y wychowánie čiaľa zowią sie
tio. Chylificatio § 48. & Nutritio.
- Oesophagus.** § 21, Gardziel, žoładek § 24. y
 kiszki § 33, sú iako by ieden
Vetriculus przechod idący od gardla až
& intesti- do pośladku. złożony z trzech
na błonek, których.
- Tunica** 1. Pierwsá y powierzchnia
1. Cōmu- iest błonka pospolita y pro-
 nis. stá.
- 2. Muscu-** 2. Wtora y średnia iest bło-
 losa. ká myśkowatá, przez którą się
 spráwuje poruszenie gárdzie-
 lá § 22. žoładká § 25. y ki-
 szek § 33. które idzie od Gar-
 diciela až do pośladku, iák ro-
Motus pe- bák zkrzywiający się, zowie
ristalticus. się Motus peristalticus.
- 3. Nervosa.** 3. Trzecia y wnętrzná Błon-
 ká iest bardzo czuiąca dla żyw-
 iuchych § 169. niezliczonych,
 które má wewnątrz, iest nakryta
 lipkością klijowatą, iako błonka
 grubą, która broni, aby pięcie
 y pokárm, kiedy przechodzi,
 nie

nie szczypało álbo nie gryzło
bárdzo y zbytnie tey bionki,
á tá gruba y klijowátá lipkość
znayduie się za czwartą błon-
ką y zowie się *Crusta villosa*.

*Crusta vil-
losa.*

§ 22. *Gárdziel*, iest iáko
przechod albo fistułá albo

OEsophagus.

rurá, którą pokarm y pićie
przechodzą do żołądká § 25.
leży pod krtaniem § 81. z ma-
swoj początek od gardla,
przechodzi przez dyaphragmę
albo przegrodę około zebra
iedenastego kończy się w le-
wey džiurce żołądkowej § 26.

§ 23 W gárdzielu wiele się
znayduie Gruczołkow § 98.
ktore oddzielają od krwi wo-
dniste. Húmory dla błonek
odmiękczenia; są y żyły su-
che § 170. 8. krwawe § 60. y
wodnisté § 76. ktore duchi
żywiące y krew przywodzą y
odwodzą.

Glandulae.

*Vasa ner-
vosa san-
guifera*

lymphatica

24. *Gardziela powinności z po-* *Vsus OE-*
zytkiem iest, aby brąz pićie y *sophagi*.

pokárm od zębow w uściech
przez zęby § 219. ztrawiony,
álbo pożuty, y z śliną mie-
szany, á potym przepro-
wadzał do żołądká.

Ventriculus

§ 25. Zołgdek który przy-
muie od gardzielá § 22. po-
kárm y pićie, leży przy boku
lewym brzuchá pod diaphrá-
gmą § 280. między wątro-
bą § 109. y śledzioną § 108.
dzieli się na trzy części, to iest
grunt alias szrodek § 27. le-
wą § 26 y prawą dżiurę § 29.

*Orificium
Sinistrum
Ventriculi
alias Sto-
machus.*

§ 26. Usta álbo dżiurá lewa żo-
łądkowa, która właśnie stoma-
chus, rzeczoná, przez którą po-
kárm do gruntu żołądkowego
idzie, iest bardzo czuiąca y po-
stawiona prosto na gorze nad
lewym bokiem żołądká, á to
dlá tego, aby co iuz przyszło
do żołądka, nazad wracać się
snadno nie mogło.

Fundus

§ 27. Szrodek alias grunt żoł-
ądkowy, gdzie pokármy się trá-
wią

O żywłach żołądkowych: 19
wią, iest w lewym boku sze-
roki y wielki, ale w prawym
ciásny iest.

§ 28. W Gruncie żołądko- *Rugæ.*
wym § 27. iest wiele zmársz-
czków, które zatrzymuią po-
karm, pięcie y sok żołądko-
wy, § 31. w sobie, aż do do-
skonałego strawienia pokár-
mu.

§ 29. Vslá álbo džiurá pravá *Orificium*
żołądkowá, przez ktorą wsys-
tko, co w gruncie żołądko- *dextrum*
wym § 27. iest trawione, i-
dzie do kiszek § 36. leży na *ventriculi*
części wątroby § 109. nie iest *alias pylo-*
postawiona tak prosto ná go-
rze iako lewá džiurá § 26.
ale naginá się poprzecznie,
aby to, co iuz iest strawione,
mogło tacniewy wychodzić do
kiszek § 36.

§ 30. Zoładek ma swoie *Vasa*
własne żyły, iako są:

1. Zyły pulsowe krew do żo- *Arteriæ.*
łądká przywodzące § 64. 6.

20 O żyłach żołądkowych.

Venæ.

2. Zyły proste, krew od żołądka odwodzące § 71-

Nervi.

3. Zyły suche do poruszenia żołądka y do czuciá służące § 170. 8.

Vasa lym-
phatica.

4. Zyły wodnisté, które prowadzą Humory § 76.

Glandulæ.

§ 31. W żołądku iest wiele gruczołków § 104. które oddzielają sok żołądkowy, który służy do trawienia pokarmów, y sprawuje chciwość do appetytu § 104.

Ksüs ven-
triculi.

§ 32. Żołądkowa powinnosć z pożytkiem iest, aby pokarm y pięcie od gardzielá § 24. w sie brał, a potym zstrawiony wywodził álbo wyprowadzał do kiszek § 33.

Intestina.

§ 33. Kiszká álbo trzewá które od żołądká § 25. biorą co iest zstrawionego, leżą w śródbrucho- dku brzuchá, są powierzchnie gładkie y nakryte błonką, omentum § 43. nazwana; ziączone z błonką która się zowiec

zowie Mesenterium § 44. od *Vasa*.
Mesenteryi biorą swoie żyły
krwawe § 64. y 71. suche § 170. 8,
y wodnistę § 76. wewnątrz
są faldowane albo zmarszczo-
ne, idą od prawey džiury żo-
łądkowej § 29. aż do poślą-
dku, iak iedna fistula § 21.
albo kanal, krzywo y okragło;
są sześć rázy dłuższe niż człek
ktory ie nośi.

§ 34. *Kiszki* dzielą się na *Intestina*
cienkie § 36. y na *grube* ki-
szki § 38.

§ 35. *Kiszki cienkie* są trzy o-
sobliwe kiszki, iako są: 1. du-
odenum, 2. Jejunum y 3.
Ileum, także y trzy kiszki gru-
be, iako są: 1. Coecum. 2. Co-
lon, 3. Rectum.

§ 36. *Kisza* pierwsza z ki-
szek cienkich jest dwanaście
palcowá, ma początek w prawej
dziurce żołądkowej, § 29.
nie daleko od początku znaj-
dują się dwá meaty albo prowá-

*Duodes-
num.*

- Duclius.** 22 O Kiszkach cieñszych.
Cholodo- dzenie: Jeden od pęcherzā żoł-
chus. ci idący, który prowadzi
żołć § 111. a drugi iest prowá-
Pancreati- dzenie pánkreatyczne § 114.
cus. który przeprowadzā sok pe-
wny od pankreazá. § 115.
Jejunum. 2. Wtorá kiszka iest pospoli-
cie prostá dla żył mlecznych
§ 45. ktore má niezählzone.
Ileon. 3. Trzecia kiszka iest nay-
dłuższá między wszystkimi.
§ 37. w tych trzech teráz opi-
sanych cieñszych kiszakach § 36
są różne y okrągłe zmárszczki,
ktore zatrzymuią pokármy
strawione, aby pomalu prze-
chodziły przez kiszki dla od-
Rugæ. dzielenia żywności. są y żyły
mleczne § 45. ktore przywo-
dzą żywność albo chylum od
pokármow strawionych do
wychowania ciała § 20.
Vasa lactea § 38. Piernissá kiszka z kiszek
grubych, spaja się z Ileon § 26. 3
w iey koncu iest pewna przy-
sadá iák robák skrzywiona,

zowie się *Processus vermicula-* *Processus*
ris. *Vermicula*

2. Wtora kiszká alias *koſko-*
watá idzie prosto do wątroby *ris.*
Colon.

§. 109. z ktorą się złącza a po-
tym się naginá, y przecho-
dzi pod żołądek § 25. do
śledziony § 106. w którym
się znowu naginájąc, pro-
sto na doł idzie, gdzie się
skrzywiá iáko S. łácińskie, y
kończy się w kiszce ostátniey,
má wewnetrznie silá zmár-
szczkowátych komorek, które *Cellulae.*
fluią, aby nie ták prętko zby-
tnie rzeczy wychodzić mogły,
ażebry człek potrzeby nie miał
ták często wychodzić na sto-
leć, znáyduie się w poczatkú
osobliwá *valvula*, alias założká *Valvula.*
albo *zapora*, która nic niedo-
puścić nazád.

3. Trzecia y ostatnia kiszká *Rectum.*
alias prostá do wyściá idacá,
iey koniec zowie się pośladek, *Anus.*
gdzie iest wiele tłustości § 14.

O Peritonij.

24

*Vsus inter-
stiorum.*

§ 39. Kiszek powinnosc z po-
zykiem iest, aby te trzy cien-
sze kiszki § 36. wszystko brały,
co w żołądku iest ztrawio-
ne § 32. z tego potym żyły
mleczne § 45. wysytały sok
do żywności y do wychowa-
nia ciała § 20. y przeprowa-
dzaly do krwi, ale to, co nie
jest pożytecznego y dobrego
biorą grubę kiszki § 38. y wy-
wodzą iako ekrementa albo
gnoy.

§. W żołądku y kiszka u-
ważać potrzebą błonki, iako
są: Peritonæum § 41. Omem-
tum § 43. Mesenterium § 44.

*Peritonæ-
um*

§ 41. Peritonæum: to iest
blonka, z różnych żyłeczek § r
blonistych y żyłowatych skła-
daná, ma swoje żyły krawe-
sue y wodnistre, pokrywają-
części w brzuchu § f. leżące,
jest wewnętrznie bardzo gładka
y wilgotna dla ustawniczego
poruszenia kiszek § 21. 2.

§ 42.

Vsus:

§ 42. Processus Peritonei, s̄a Processus
iako Przysady, postępujące od peritonii.
peritoney § 41. które w sobie
zamykają iadrę §. 127, z żył
swoich własnych, znaydują się
w moszach álbo w worku
męskim § 128.

§ 43. Omentum to jest błonka a-
liás Kildun rzeczona, leży iako
worek dwójaki na kiszakach § 33.
jest iako sieć zrosła z wielu
tłustosci §. 14. złączają się z
gruntem żołądką § 27. a ná
dole leży wolna, ma swoje
żyły suche, krwawe, wodnistę
y tłuste; iey powinność z pozy-
tkiem jest aby zagrzewała ki-
szki § 34. y czynią ie głá-
dsze swoją tłustoscia, co się od-
dzielą od krwi przez gruczoł-
ki § 15.

§ 44. Mesenterium, to jest Mesenterik.
blonka, złączona w śro-
dku brzucha z pąciorkiem,
przywiązuje wszystkie ki-
szki §. 34. iako związkę, ma
żylę

26 O żywach mlecznych.

żyły pufowe od żołądká § 30. i.
wiele gruczołków § 105. y
żyły proste wracające się do
venam portæ § 71. żyły su-
che § 170. y wodnisté § 76.
Vsus. Jey powinność z pozytkiem iest,
aby wszystkie okrągły y krzy-
wo idące kiszki § 33. obiąwszy
trzymała w dobrym porządku,
a potym aby zachowywała
żyły mleczne § 45.

Vasa lactea. § 45. Żyły mleczne które są
w Mesenteryi niezählone, bio-
ra początek z kiszek cień-
szych § 36. y kończą się niby
w naczyniu do zgromadzenia
żywności § 46. mają w sobie
siła zatykacz alias Valvulae,
ktore nic niedopuszczają na-
zad; Przymuią żywność od
cieńszych kiszek § 36. y przy-
wodzą do naczynia, gdzie się
zgromadza żywność.

*Receptacu-
lum Chyli.* § 46. Stątek albo Naczynie do
zgromadzenia żywności, iest
składane z błonistych, my-
szko-

O Chylificacij. 27

szkowatyčh y žyłowatyčh žy-
đeczek alias fibrillis § r. iest
mieysce, gdzie się konczą žyły
mleczne § 45. Powinnosc z po-
zytkiem iest aby przyimowalo
wsię wszytkie žywności od
žył mlecznych § 45. y humo-
ry wodniſte od žył wodni-
ſtych § 76.

§ 47. Przechod pierſisty y *Ductus tho-*
mleczny, iest meat bionisty *racicus.*
pochodzący z náczynia álbo
mieysca, gdzie się zgromadzā
žywność § 46. y wstępnie
prosto áż do žyły podkluczo-
wey § 69. 3. przeprowadzā žy-
wność y humory wodniſte z
tego receptáculo chyli § 36.
do krwi.

§ 48. A także pokármy y *Chylificatio-*
pićie rozdzielają się od zę-
bow § 219. mieszaią się z śli-
ną § 92. przechodzą § 189.
przez gardziel § 21. do żołą-
dká § 26 trawią się w gruncie
żołądkowym § 28. przez sok *Concoctio-*
żołądka ciborum.

28 O obchodzeniu krwi.

żołędziowy § 31 y przez poru-
szeniá żołędziá § 21. 2. ztra-
wione zász przechodzą do ki-
szek duodenum § 36. gdzie się
mieszają z żołącią § 113. y z so-
kiem pankreatycznym § 114.
potym żyły mleczne §. 45.
przyimują żywnośći alias chý-
lum z kiszek cieńszych § 36. y
przywodzą do receptáculum
chyli § 46. á potym przez me-
at pieristy y mleczny § 47. do
krwi, ale te grube kiszki § 38. bio-
rą, co nie jest pożytecznego y
Excremēta wywodzą *Exkrement*, przez
pośladek.

R O Z D Z I A Ł.
T R Z E C I,

O CZĘŚCIACH CIAŁA,

Które należą do obchodzeniá krwi.

Circulatio § 49. *SErce* § 50. jest nayoso-
sanguinis. bliwsza część służąca
do obchodzeniá krwi.

Cor. § 50. *Serce*, jest kunstownie
sklá-

O obchodzeniu krwi. 29

składane y dźiwne zbudowane z różnych żyłeczek myśkowatych y żyłowych § r. leży w pośrodku piersi, obłożone albo zawiarte iako w worku z błonką serdeczną § 88. a złożone ná dole z dyaphrágmą § 280. na tyle z pácierzami § 224. a na przodku z kościiami piersi § 224.

§ 51. Serca naywyżšá część, która iest szeroká, zowie się Basis cor- grunt serca, a nizšá część która dis. iest ciasná, zowie się koniec Conus cor- spiczasty albo grot serca. dis.

§ 52. Wnętrzności serca roz- dzielają się na dwie komórki Ventriculi przez błonkę mocną y myśko- watą na kształt ściany po- przecznego, Septum cordis rze- Septum cor- czone. dis.

§ 53. Lewá komorka serca Vetriculus iest długá y wąská idącá áž do sinister cor końca serca § 51. má mocniejsze y grubszé żyłeczki § r. niż prawa komorka § 54. dla

30 O komorkach Sercá.

poruszeniá większego y potrzebniejszego do cyrkulacyi krwi, bo krew ćieczę z lewej komorki do wszystkich części, gdyż tylko z prawej komorki § 54. krew idzie do płuców.

Ventriculus dexter cordis.

§ 54. Komorka prawa serca iest szeroká, przestrona, krótká, y cienka, nie do końca serca § 51. idąca, a nie mająca tak wiele żyłeczek jak lewa komorka § 53. bo krew tylko do płuców ćieczę § 66.

Auriculae cordis.

§ 55. Powierzchownie w gruncie serca § 51. znayduią się dwie części myśkowate, usły serca rzezone, z których prawa większa iest niż lewa.

Sulci.

§ 56. W obudwu komorkach serca § 53. y 54. iest siła dołków, albo dziurek, y związkow mięsistych, które wiele

Trabescantiae.

potmagają do lepszego poruszenia serca, co się sprawuje przez

Motus cordis.

rozßerzenie y sciskanie serca, które

O zylach Sercá.

31

ktore názywájú Systole & Dy-
astole, áz tego poruszenia po-
wstawá puls to jest bićie zyl.

Pulsus.

§ 57. Serce ma wlasne y po-
spolite zylы, przez ktore krew
ciecze albo cyrkuluje.

§ 58. Zylы wlasne serca sa:

1. Zylы pulsowe, ktore krew Propria
do żywności serca prowadzą Arteria.
dzę § 64. I.

2. Zylы proste, ktore krew Vena.
znowu od serca odwodzą § 69.

3. Zylы suche do ozywiania Nervi.
y poruszenia serca służace § 170.

4. Zylы wodnisté ktore Humores wodnisté y tłuste pro-
wadzą § 76.

§ 59. W gruncie serca § 51.
jest wiele gruczołków § 97, któ-
re oddziela ją od krwi tłu-
stość, § 14. y wodę serca § 97.
która jest potrzebná dla po-
ruszenia, odwilżenia y ochło-
dzenia serca,

Glandulae.

Pinguedo.

Aqua pe-
ricardij.

§ 60. Zylы paspolite serca sa
dwie zylы pulsowe iako sa: Ar-
teria cõmu-

nia cordis.

teria

O Zylach Sercá.

32 terya wielká § 63. y Arteryá do płucon idgcá § 66. y dwie żyły proste, te są: Vena wielká § 67. y Vená od płucon idgcá § 75.

Arteria

§ 61. Żyły pulsowé, które krew z komorek serca § 53. y § 54. przeprowadzają do części ciała, są składane z pięciu błonków myszkowatych y żywiołowych, mają wewnątrz żelone Zatyczki albo Valvulas, które niedopuszczają krwi nazad, co iuz przeszła.

Vene:

§ 62. Żyły proste, które krew znówu biorą od żył pulsowych, są składane z czterech błonków, złączają się z żyłami pulsowymi, mają swoje zatyczki iak arterie, y odwodzą od części ciała krew nazad do serca § 53. y 54.

Valvulae.

Arteria magna.

§ 63. Zylá pulsowá wielká, bierze początek w lewej komorze serca § 53, a gdy wychodzi, znayduje się na początku zaraz trzy zatyczki albo

Valvulae

bo valvulae, potym wstępując semilunares.
 na gorę, nágina się nakíztali
 połowy miesiąca, á prosto i-
 dąc na doł, kończy się w czę-
 ściach ciała z roznymi y nie-
 żliczonymi żyłkami pulsowy-
 mi.

§ 64. Od Arteryi wiel- Rami arte-
 kiey § 63. wynikają następujące riosi.
 przedniejsze żyły pulsowe, iá-
 ko promienie po wszystkim
 ciele rozchodzące się, iako są:

i. Żyła pulsowa do serca Arteria co-
 idąca § 58. i. ronariæ.

2. Żyły podkluczowne, § 228. Arteria
 które idą pod pachy do wne- subclavia.
 trzności piersi, od tych po-
 chodzą znowu,

a. Żyły żebrowe, które idą Intercosta-
 do żebra § 225. y myszki wyz- les.
 sze y niższe § 281.

b. Żyły cyckowe do cycków Mammæ.
 rozchodzące się § 101. i.

c. Żyły kárkowe, w tył szyi Cervicales
 idące § 276.

d. Żyły pachowe, które idą Axillares.

D do

do páchow od tych wynikają.

Scapulares.

a. Zyły łopatkowe § 290.

Brachiales

b. Zyły ramiowe § 291.

Cubitæa.

c. Zyły łokciowe § 292. ktor-

re idą do łopatek, ramion, łokciów y rąk, konczą się z roznymi malućzkimi żyłkami pulsowymi, w palcach y podległych częściach.

Carotides.

3. Arteryje główne, z których

Internæ

wewnętrzne idą do mozgu y do wewnętrzności głowy § 155.

&

Externæ.

a powierzchowne żyły idą do twarzy, gęby, uszow, korzeni zębów § 218. y do powierzchownej części głowy § 269.

Bronchiales.

4. Zyły krtoniowe obchodzą do płucow § 79. y do krtania § 80.

Diaphragmatica.

5. Zyła Dyaphragmatica idącą do Dyaphragmy § 280.

Cœliaca.

6. Zyła żołądkowa idącą do żołądka § 30. i. od ktorey pochodzi.

Hepatica.

a. Zyła wątrobową do wątroby idącą

Albo żyłach pulsowych. 35

idąca § 109. Potym

b. Żyła Siedzionowa do śle- *Splenetica.*
dżony idąca § 107.

7. Żyły *Meseraicæ*, z kto- *Meseraicæ.*
rych wyższe idą do kiszek *Superiores.*
cięnszych § 36. ale te niższe *& Inferio-*
idą do grubszych kiszek § 38. *res.*
od których żyła *Hemoroityczna Hemorrh-*
pochodzi. *idalis.*

8. Żyły nerkowe do nerkow *Arteriæ E-*
idące § 117. *mulgentes.*

9. Żyły *Spermaticæ*, które idą *Spermaticæ*
do członków naturalnych § 125.

10. *Arteriæ Iliacæ*, których *Iliacæ.*
1. wewnętrzna żyła idzie do wnę- 1. *Internæ.*
trzności brzuchá, od której
wynikają.

a. *Epigastrica* do mácherzy- *Epigastrica*
ny § 122. y do macificy § 137.
idąca.

b. Pępkowa, która idzie do *Vmbilica-*
pępká § 150. *les.*

2. Żyła powierzchniowa, od 2. *Externæ.*
której pochodzi żyła *Hypoga-* *Hypogastricæ.*
strica idąca do części niższych
y powierzchniowych brzuchá.

*Crurales.**Salvatellæ.*

II. Zyły udowe y gołenione, które idą do powierzchniowych y wewnętrznych części nog, od tych znowu pochodzą różne y insze żyłki pulsowe, które się kończą z małuczkimi żyłeczkami pulsowymi aż do palców nog § 236. 237. &c.

§ 65. A także krew płynie y odchodzi z lewej komórki serca § 53. przez wyżej opisane żyły pulsowe § 64. które się rozdzielają na niezählone żyłeczki, do wszystkich, iak wewnętrznych tak powierzchniowych części ciała.

*Arteria pulmonalis**Valvulae.*

§ 66. Żyła pulsowa do płuców idącą § 79. pochodzi z prawej komórki serca § 54. ma na początku trzy zatyczki: kończy się w płucach: przyprowadza krew z prawej komórki serca § 54. do płuców § 79. dla mieszania aeryi, co się sprawuje przez respirację § 82. aby

aby potym krew z aeryą mieszaną, była przeprowadzona do lewej komórki serca § 53. przez venam, która od płuców do serca idzie § 75. dla wychowania ciała.

§ 67. Żyła prostá wielká, bie- *Vena Cava*
rze początek w końcach ciała, gdzie się żyły pulsowe § 64.
kończą, a kończy się w prawym uchu serca § 54, gdzie się znaydują trzy zatyczki, które nic nie dopuszczaią na-
zad. *Valvulae.*

§ 68. Żyła ta wielká § 67. *Divisio ve-*
rozdziela się na dwojkie pro- *næ cavae.*
wadzenie, to jest na żyły wyż-
sę § 69. y ná żyły niższą § 70.

§ 69. Do żyły wyższej wstęp- *In truncum*
pują nazad te następujące y superiorem.
przedniejsze żyły, które przyprowadzają krew od części ciała do Venam cavam § 67.
iako są.

1. Żyły proste serdeczne od *Venæ coro-*
serca idace § 58. 2. *nariæ.*

Azygos.

2. *Zyły nie parzyste od myszkow żebrowych § 281.* y od żebrow wyższych y niższych. i dące § 225.

Subclaviae.

3. *Zyły podkluczowne § 228.* od wewnętrzności pierś wracające się do tey żyły znówu wstepując.

Mamariae.

a. *Zyły Cyckowe od cyckow § 101.*

Cervicales.

b. *Zyły kárkowe od tyłu, szyje § 276.*

Axillares.

c. *Zyły pachowe, od pachow § 277.* a do tych wracają się żyły łopatkowe, które przywodzą krew nazad od wewnętrznych y powierzchniowych części łopatki § 290. a od nich nazad idą.

Hepatica.

a. *Zyła Hepatyczna.*

Mediana.

b. *Medyanná y.*

Cephalica.

c. *Zyła głowná.*

Vene Sal-

vatellæ. Y w tych trzech żyłach wracają się z roznemi żyłeczkami *Vene Salvatelle*, które biórą początek od końca päl-

cow

O żyłach prostych. 39

cow y przywodzą krew, przez
wyżey opisane żyły do serca.

4. ZYŁY SZYJOWE, z których
wnętrzne odwodzą krew od
korzeniā zębow § 218. y od
wnętrzności głowy, a po-
wierzchowne żyły odwodzą
krew od ięzyka § 188. u-
szów § 183. gęby y od całey
twarzy § 29. &c.

*Venæ ju-
gulares.*

§ 70 Do niższej żyły § 68. Truncum
idą nazad następujące żyły iá- inferiorem.
ko sę:

1. Zyła Dyaphrágmatyká od Diaphra-
Dyaphrágmy § 280. gmatica.

2. Zyły Nerkowe od ne- Emulgētes
rek § 117.

3. Zyły spermaticæ od człon. Spermaticæ
kow naturalnych § 125.

4. Zyły Iliacæ od części Iliacæ.
brzuchá.

5. Zyły udowe § 237. któ- Crurales.
re się rozdzielają na niezli-
czone żyły przeprowadzające
od nog y końcow pälcy krew
przez te opisane żyły nazad
do serca § 54. §

40 O žylach Vena portæ.

Vena portæ. § 71. Vena portæ rzeczoná, to-
ieſt žylá niby puł proſta y puł
pulsowá, przez ktorą krew cie-
czę álbo płynie od żołądká § 30. 2.
śledziony § 106. kiszek § 33.
Pankreazá § 114. y Mesente-
teryi § 44. do wątroby § 110. 2.
ieſt žylá iako krotkí Pniák,
ktory się rozdziela w obudwu
ſtronach na dwie infze žyły,
podobne naksztalt drzewá
álbo pniaká drewniañego; kto-
ry ma ná gorze gałazki y ná
dole korzenie.

§ 72. Jedná częſć tego
pniaká rozdziela się w brzu-
chu ná pięć žył, ktore się złącz-
ają z žylami pochodzäcemi
od żołądká, śledziony, kiszek,
Pankreazá y Mesenteryi § 71.
a druga częſć rozdziela się w
wątrobie § 110. y kończy się
z roznymi žyleczkami, ktore
się złączają w końcach w wą-
trobie z žylą proſtą wiel-
ką § 67.

§ 73.

O żyłce płucowej.

41

§ 73. *Venæ Portæ Powin-* *Vsus Venæ*
ność z pozytkiem iest, aby prze-*portæ.*
prowadzała krew od śledźio-
ny, żołądką, kişzek y Pankrea-
ża § 71. do wątroby § 109.
częścią dla oddzielenia żołąć
przez gruczołki § 113. częścią
dla cyrkulacyi krwi § 67 § 74.
A tak krew w koło idzie y
pływne nazad przez te opisane
żyły § 69. 70. y 71. od wszy-
stkich części ciała do venam
Cavam § 68. y potym do prá-
wey komórki serca § 54.

§ 75. Żyła prostá od płuców *Vena pul-*
do Sercá idgacá przeprowadzā *monalis.*
krew od płuców § 79. do le-
wey komórki serca § 53, bie-
rze początek w końcach żył
pulsowych do płuców idą-
cych § 66. y kończy się w le-
wym uchu serca § 55. gdzie
się znayduią trzy zatyczki al-
bo valvulae dla niedopuszcza- *Valvulae.*
nia krwi nazad.

§ 76. Na wszelkim miey-

E scu

42. O żyłach wodnistych

Vasa lym-
phatica.

scu, gdzie się znajdują żyły krwawe § 60. są pospolicie w żyłach wodnistych, przez które humorów wodnistych cyrkulują, są bardzo cienkie, błoniste i myszkowate żyły, przeprowadzają humory wodnistych od części ciała nazad do pomykania albo postępowania obchodzących krwi.

Lympha.

Circulatio
sanguinis.

§ 77. A tak krew w okolo idzie iako w okrągu ustawniczym z lewej komórki serca § 53. przez Arterię wielką § 64. do wszystkich części ciała; a od części ciała przez żyły prostą i wielką § 67. do prawej komórki serca § 54. z prawej komórki przez arterię do płuc idącą § 66. do płuc § 79. y od płuc do żywego serca idącą § 75. do lewej komórki serca § 53 gdzie cyrkulacyjna krwi brała początek.

ROZ.

R O Z D Z I A Ł CZWARTY. O C Z E S C I A C H Na Oddechach służących.

§. 78. Płucá § 79. z krtą-
niem § 80. sę náyoso-
bliwsze części, które służą do
oddechu albo respiracyi.

Respiratio.
Pulmones.

§ 79. Płucá rozdzielają się
przez Mediastinum § 85. na
dwie części, które leżą w wnę-
trznościach piersi, a są składane
z maluskich pęcherków,
groniistych, podobnych do
groná winnego májacego wie-
le iág od: y obłożone błonką
cienką, máig oprocz pospoli-
tych żył § 60. swoje własne
żyły krwawe suche y wodni-
ste § 64. 4. & 67.

Lobi Pul-
monum.

§ 80. Krtan przez który
aerya się wciąga y oddech
wychodzi, jest składany z ro-
żnych

Aſpera
Arteria.

żnych chrzęstek, y obłożony rąk po wierzchu iák we-wnątrz błonką mocną, cienką y subtelną, má swoie żyły y krewne § 64. y suche § 70. 8. leży nád gardzielę § 22. idzie od gardła áž do płucow z ro-żnych y máluczki mea-tow.

Divisio.

§ 81. Krtgn rozdziela się na trzy części.

1. Larynx.

1. Wyżsá część iest Głowa składana z pięciu chrzęstek, z których:

Cartilago

scutiformis. Pierwsza iest Chrzęstká, na kształt tarczy czworogranistej przed krtaniem leżącej, powierzchownie pokazuje się máluczki pagorek álbo gorczká alias ugryzek, który bywa większy u osoby męskiej niż u białogłówskiej, á

Pomum Adami.

to zowie się pospolicie iáblko Adamá.

2. Annula-

ris. Wtorá iest chrzęstká ná-kłtaſt pierścieniá, w tyle sz-roká

roká á na przodku čienká.

Trzecia y czwartá sā chrzę-
stki, ktore formuią rospádlinę 3. & 4.
krtaniá. Guttales.
Rima.

Piętā iest chrzęstka na 5. Figlos-
kſztált pokrywki, ktorá przy-
krywa rozpádlinę, aby w poły-
Raniu pokármow y nápoiu,
nic nie wpadło w krtaní, ktor-
á wewnařtz bárdzo czuiąca
iest.

2. Srzedniá częśc krtaniá 2. Truncus
iest złożona z puł okraglych asperæ arte-
chrzęstek, bo częśc krtaniá co ria.
lezy nad gárdzielē § 22. iest
bloniſta.

3. Niżsia częśc iest koniec 3. Bron-
dwoiaki, rozdzielający się na chia.
dwá meaty albo prowadzenie, a
z tych znowu pochodzą y
wynikają roźne meaty, ktore
się roźnie rozdzielają na má-
luczkie meaty obchodzące
płucá § 79.

§ 82 Płucow powinnoć z Vſus pul-
pozytkiem iest, aby przez monum.
krtaní

46 O Pozytku płucow

Respiratio krtajń § 80. aeryá się wćigala y oddech był, a potym ożyniała krew napełniając sobą w cyrkulacyi przez płucá, ale do respirácyi pomagał siła Dyaphragmá § 180 y myszki żebrowe § 281.

§ 83. Ale aby płucá w swoim rozciąganiu nie cierpiąły krzywdy albo szkody, dla tego wewnętrzność piersi jest obłożona błonką, Pleurá rzeconą § 84.

Pleura.

§ 84. Pleura jest błonka bárdo czuigcá, swoie żyły suche y krwawe mającā, zakrywają wewnętrzności piersi, y trzymają żebra § 225. w dobrym stanie y porządku.

**Mediasti-
num.**

§ 85. Mediastinum to jest błonka mocná od Pleury § 84. pochodzącā, rozdzielają piersi y płucá na dwie części, y trzymają serce § 50. w śródku piersi.

Pericardiū. § 86. Pericardium: to jest błon-

O Gruczołkach.

47

błonka, która zawiera w sobie serce § 50. iako w worku: we wnętrznościach tego Perikardium znayduje się woda serdeczna § 59. y 97. *Aqua pericardij.*

R O Z D Z I A Ł.

P I A T Y.

O CZEŚCIACH CIAŁA,
Ktore służą do odlgczeniá Hu-
morow.

§ 87. Części, które służą do *Vasa secreta* odlgczeniá Humorow, są gruczołki albo glandulae. § 88.

§ 88. Gruczołki są miękkie Glandulae, y dżiurawe części, ták rzadkie iakby gębká, są składane z różnych żył § 89. mając pożytek, aby oddzielały od krwi pewne humory.

§ 89. Kázy Gruczołek ma swoie żyły, iako są:

1. Zyła pulsowa § 64. która Arteria. krew przywodzi. 2.

Vena,

2. Zyła prostá § 68. która krew odwodzi.

Nervus.

3. Zyła suchá § 169. pomaga do odłączenia humowrow.

*Vas lym-
phaticum.*

4. Zyła wodnistá § 76. która prowadzi Humory wodnistę.

*Ductus ex-
cretorius.*

5. Zyła błonistá álbo meat wyprowadzający, przez który idzie humor álbo rzecz, co iuż odłączona jest.

*Glandulae
Cōglobatæ.
Conglome-
meratae.*

§ 90. Gruczołki § 88. álbo są proste, álbo z wielu gruczołków złożone; obadwa znajduią się w różnych częściach ciała, tak w głowie § d. iako w piersiach § e. y w brzuchu § f.

*Glandulae.
salivales.*

§ 91. Gužiki álbo Gruczołki śliniaste, które oddzielają ślinę § 92. są w gębie niezłożone, á z tych które są maluczkie iako proso álbo iągły, zowiąż się gruczołki prosiane álbo iaglane. Ale które leżą w

po-

policzkach są rzeczone gruczołki czeluścione. A te, które się znajdują pod ięzykiem y w jego bokach są miąnowane Gruczołki podięzyczne, przed gardłem są dwa gruczołki podniebieniowe, które znajdują się w środku gruczołek wielki, na którym przywiązanym jest czteroma powrozkami albo ligamentami iezyczek wiszący nad rozpądliną krtanią § 81. Dáley w bokach gardła są dwie ślinne iágody albo migdałki śliniaste. W gardle pokazują się gruczołki gárdlowe y koło uszów gruczołki podusne. A te opisane gruczołki oddzielią Humory wodni-
ste albo ślinę.

§ 92. Sлина przez gruczołki wyżey opisane § 91. oddzielona jest máteryą wodnistą, która służy, aby odmiękczała we wnątrz ustā y gárdziel § 22. potym, aby się mie-

Maxillares

Sublingua-les.

Palatinae

Palatina major.

Vvula

Tōfillæ vel Amygdalæ.

Fugulares,

Parotides.

Vsus glan-

dularum.

Saliva.

Vsus sali-

va.

mieszała z pokármem § 48.

Gustus. częścią dla smaku § 189. czę-

Concoctio ścią osobliwie dla strawienia

Ciborum. pokármu § 48. ale kiedy śliná

jest zbytnia, aby się wyplu-

Excretio wała iako rzecz niepozyte-

salivæ.

czná.

Glandulæ § 93. Gruczołki płaczliwe,

lachryma- które oddzielają humory wo-

les. dnieste dla odmiękczenia bło-

nek ocznych § 180. a z tych

Lachrymæ. Humorow wodnistych po-

chodziły.

Gl: Auriū. § 94. W Uchu są gruczołki

Cerumen użne, które oddzielają tłustosć

aurium. to jest: gnoj uşny.

Gl: Nariū. § 95. W błonce, ktorá po-

krywa wewnatrz nozdrzā § 192.

znaydują się gruczołki, które

Mucus. oddzielają smarkoty.

Thymus. § 96. Pod gardłem w pier-

siach leży guz płucowy alias

mleczny z rożnych gruczoł-

kow składany, który oddziela

Humory wodniste dla od-

miękczenia błonek.

O Gruczołkach.

51

§ 97. W gruncie serca są Gl: Cordis.
gruczołki § 59. które oddzielają od krwi tłuſtość § 14. co Pinguedo.
leży na gruncie serca, y wodę Aqua Peſerdeczna § 59. co się znáydu- ricardij.
ie w Perikardyi § 88.

§ 98. W gardzielu § 22, y Gl: OEſo-
w krtgnu § 80. pokazują się glan- phagi.
dulæ, które oddzielają Humory Asperæ Ar-
wodniſte y tłuſte dla błonek teriae.
odwilženia,

§ 99. W Cyckach iest wiele
gruczołków, które mleko od Gl: mam-
krwi oddzielają, są rzeczone mariae.
gruczołki Cyckowe.

§ 100. Cycki są części pod- Mammae.
nieſione na piersiach, powleczo-
ne powierzchownie czteromá
pospolitymi powłokami § 1.
w ſrzedku Cyckow są brodá- Papillæ.
wki. a około brodawek i-
dzie okragły pewny kułko Cy- Areola.
ckowe rzeczony.

§ 101. Cycki są składane Vasa.
z rożnych żył iako są.

1. Żyły pulsowe, do Cy- Artoriae.
ckow

§ 2

O Cyckach.

ckow krew przywodzące § 64. 2. b.

Vene.

2. Zyły proste, które krew od cykow odwodzą § 69. 3. a.

Nervi.

3. Zyły suche, które prowadzą duchy żyjące dla oddzielania mleką y dla czuciá.

Glandulae.

4. Gruczołki, które oddzielają od żył pulsowych mleko y tłustość § 14.

Tubuli la-
cini.

5. Meaty albo rurki mleczne y bioniste, które się kończą w brodawkach § 100. przyprowadzając y wyprowadzając mleko.

Vasa lym-
phatica.

6. Zyły wodnisté, które odwodzą nazad. Humory zbytnie tak wodnisté iak mleczne.

Pinguicula

§ 102. Między tymi przeciwnymi żyłami § 101. które się w Cyckach znaydują, jest wiele tłuszczy § 101. 4: która napelnia dojy albo dzierzy żył, częscią dla piękności, częscią aby te żyły między sobą nietłoczyły się. §

O Gruczołkach.

53

§ 103. Cycki oddzielają *Vsus mam-*
przez gruczołki od żyły puls-*marum.*
wych mleko y przyprowadzają *Lac.*
do brodawek dla karmienia
dzieci.

§ 104. W żołądku są gru-*Gl: Ventri-*
czołki § 31. które oddzielają *culi.*
sok żołądkowy, który pomaga *Liquor ga-*
do strawienia pokarmu, ale *stricus.*
Kiedy żołądek jest proźny,
potem ten sok służy aby fizzy-
pał żyły suche § 30. 3. y sprą-*Appetitus.*
wował apetyt na pobudzenie
chciwości ku jedzeniu.

§ 105. W kiszakach § 33. y w *Gl: Intesti-*
Mesenteryi § 44. jest wiele gru-*norum &*
czołków, które służą dla odwil-*Meseterij.*
żenia błonek.

§ 105. Sledzioná leży w le-*Lien vel*
wym boku brzuchu, pod dy-*splen.*
fragmą §. 280. między żołą-
dkiem § 25. y żebrami § 125.
złącza się z káldonem § 43.
y nerką lewą § 117. má roźne
żły krwawe § 64. 6. y 71.
suche § 170. 8, y wodni-
ste

ste § 76. ma wiele gruczołkow § 88. ktore czyszczą krew od wodnistych humorow. Nakryta iest powierzchownie błonką dwoiąką y mocną.

Vsus lienis. § 107. Sledżony powinność z pozytkiem iest, aby czysćiła krew przez gruczołki od humorow wodnistych, y prywodziła krew czyszczoną przez venam portæ § 71. do wątroby § 109. dla oddzielenia żółci § 113.

*Non inuti-
lis.*

§ 108. Więc Sledzioná § 106. nie iest niepozyteczna część ciała, iako ludzie prości rozmieią, ale iest bardzo potrzebna dla czyszczenia krwi; bo BOG Wszechmogący dármo nic nie stworzył w ciele.

Hepar.

§ 109. Wątroba leży w prawym boku brzuchá pod Dyafrágmem § 280. z którymi się złączza przez kilka powrózkow albo ligamentow błnistych, ná dole z pępkiem

Sub

O Wątrobie. 55

Substancyá jest złożoná z gru-
czołkow § 88. a powierzcho-
wnie nakryta błonką.

§ 110. Ma swoie żyły wą-
sne, iako są.

1. Żyły pulsowe od żołą- Arteria.
dká pochodzące § 64. 6. a. kte-
re przywodzą krew do wycho-
wania wątroby.

2. Żyły proste § 72. od Rami ve-
veny portæ idace, które prze- na portæ.
prowadzają krew do wątroby
dla oddzielania żołci.

3. Żyły proste, które krew Ramuli
do venā Cavam rzeczoney § 67. venæ Cave.
72. y 73. przeprowadzają.

4. Żyły wodnisté § 76. kte- Vasa lym-
re prowadzą Humory wodni- phatica.
ste.

5. Żyły suche § 170. 8. Nervi.
przez które idą duchy żywia-
ce.

6. Gruczołki § 88. które od Glandulæ.
dzielają żołć.

7. Meaty wątrobne, do pę- Ductus He-
che-

56 O Pęcherzu żołci.

patici vel cherzá idące, które przewodzą

Biliarij. żołć do pęcherznej żołci.

Vesica fellis § 111. Pęcherz żołci jest micy-
fice myśkowate y żyłowane
do zgromadzeniā żołci, zpiaj-
się nisko z wątrobą § 109. ro-
zdzielają się ná dwie części,

Ejus Fundus. to jest na grunt, która w gory
wątroby idzie cienko, a od te-
go pochodzi jeden meat blo-

Ductus cho- ledochus. nisty, który żołć przeprowadza
z pęcherznej do pierwszych kis-
zki Duodenum rzeczoney § 36.

§ 112. Pęcherz má swoje ży-
ły suche y krwawe, jest nakry-
Crusta mu- cosa. ty wewnętrznie lipkością klinio-
wątą, iak bilonką grubą, jest
micyfice dla zgromadzeniā y
chowaniā żołci,

Vsus He- patis. § 113. A ták się wątroby od-
dziela żołć przez gruczoł-

Bilis secre- tio. ki § 110. 6. od żyły venæ por-
ta § 72. y przywodzi przez
meaty wątrobowe § 110. 7. do
pęcherznej § 111. a potym przez
meat bilonisty § 111. do kiszki
pier-

pierwszey § 36. dla Chilifikacyi,
toiest, dla odłaczeniā żywno-
ści, y tego, co iest pozyteczne
do wychowaniā ciała od ex-
krementow álbo zbytnich rze-
czy § 39.

§ 114. Pankreaz̄ toiest gru- *Pancreas.*
czoł zkładany z wielu gru-
czołków § 90. nakryty po-
wierzchownie błonką mocną,
leży pod żołądkiem § 27. na
kształt poduszki; iest długi ale
nie szeroki, idzie od kiszki Du-
odenum § 36. az do śledzio-
ny § 106. ma swoie żyły krwawe,
suche, y wodnistę, y pe- *Ductus Pā-*
wny meat, który ma się zwać *creaticus.*
meat Pankreatyczny § 36.

§ 115. Od Pankreaza od- *Vsus Pan-*
dzielaią się subtelne y wodni- *creatis.*
ste humory, które się wypro- *Succus Pan-*
wadzają przez meat Pankrea- *creaticus.*
tyczny do kiszki Duode-
num § 36. dla oddzielania ży-
wności.

§ 116. Nerki máluczkie są Renes fuc-
G gru-

58 O Nerkach máluczkih,
centuriati. gruczoły § 90. z rożnych gru-
wel Capsu- czołków składane, leżą nad ner-
læ atrabi- kami w obudwu stronach, po
lariæ. Iedney są rożne figury álbo
okrągley, czworograniestey ál-
bo troywęglistey, mają krwa-
we y suche żyły, wewnatrz są
napełnione máterią czarną,
ktorá się oddziela od krwi
przez gruczołki § 88.

Renes. § 117. Nerki leżą w brzu-
chu w bokach árteryi § 64. 3.
y żyły wielkicy § 70. 2. Pra-
na leży pod wątrobą § 109.
Iewa pod śledzioną § 107. są
złożone z gruczołków y nakry-
te błonką mocną, powierzcho-
wnie iest zrosła z wielu tłu-
stości.

§ 118. Nerki mają swoie wła-
sne żyły iako są.

Arteria. 1. Zyły pulsowe § 64. 3. kto-
re krew przywodzą.

Vena. 2. Zyły proste § 70. 2. kto-
re krew odwodzą.

Nervi. 3. Zyły suche § 170. 8. kto-
re

re przyprowadzają Duchy żywiące.

4. Zyły wodnistę § 76. które humory wodnistę odwołają.

5. Gruczołki, które oddzielają urynę od żył pulsowych § 164. y które formują powierzchowną część nerkow. *Glandulae alias Cerviculæ runculæ Papillares.*

9. Meaty álbo rurki błoniiste formują wewnętrzną część z nerrek y prowadzą urynę do pelvium § 119.

§ 119. Státek álbo náczynie do zgromadzeniá uryny, leży w szródku nerki powierzchowney, iest iako początek meatu § 120. przez który idzie uryna.

§ 120. Meaty Vrynowe są kanały błoniiste, które idą od nerek § 117. áż do pęcherzy § 122. y kończą się nie prosto, ale poprzecznie w bokach błonek macherzynowych § 122.

*Secretio u-
rinæ.*

§ 121. Nerki oddzielają ury-
nę od żył paliowych § 118. 1.
przez gruczołki § 118. 5. y
przeprowadząc przez meaty
bloniste § 118. 6. do peł-
vim § 119. a potym przez me-
aty urynowe § 120. do ma-
cherzyny § 122.

*Vesica uri-
naria.*

§ 122. Macherzyna jest pę-
cherz, leży nisko w brzuchu,
u ludzi męskich nad kiszką o-
statnią § 28. 2. u białych głow
zás nad macicą, zgłęca się mo-
cno na przodku z kościami y
z pępkiem, jest złożona z błon-
ek myszkowatych y żywowa-
tych, a wewnątrz nakryta li-
pkością klijowatą iakoby

*Crusta mu-
cosa*

błonka grubą, ma swoje żyły
krwawe suche y wodnistę, mo-
że się rozciągać, kiedy pełna
jest uryny, y ścisnąć kiedy
prozná jest, bierze urynę od
nerek § 117. przez meaty u-
rynowe § 120. y wypędza przez
korzeń, § 132. kiedy potrze-
ba przymusza. §

§ 123. A ták się uryna álbo Secretio & mocz oddziela iáko zbytnia, nie- excretio u- pozyteczna y szkodliwá rzecz rinae. od krwi przez nerki § 117. y wypędzá się przez Macherzy- ne § 122. do wyściá.

R O Z D Z I A Ł.

SZOSTY,

O C Z E S C I A C H Do rozmnożenia Národu Lu- dzkiego należących.

§ 124. Do rozmnożenia Na- Partes Ge-
rodu ludzkiego służą ták człon- niales.
ki naturálne męskie iak y biá-
żogłówskie.

§ 125. Członki naturálne me- Genitalia
skie sę, ktore nasienie spráwu- Virilia.
ią § 129. y przyprowadza-
ią § 131.

§ 126. Części nasienie gotu- Kasa semē
iące sę. præparatiæ

1. Zyły pulsowe § 64. 9. Arteriae.
ktore krew przywodzi do ią-
der § 127.

2. Zyły

Venæ.

2. Zyły proste § 70. 3. które krew odwodzą od iąder nazad.

Corpus Pampiniforme.

Te żyły skrzywią się y kręcą się naksztaltem węża, nie daleko od iądrow, a ta krzywość kręcąca się, zowie się *Corpus Pampiniforme*.

Testiculi

§ 127. Jędrá leżą w worku, są pospolicie dwá, z których lewe bywá większe niż prawe, są złożone z máluézkich y niezählonych pęcherków naksztaltem láncauskow porządnie składanych, które gontują y trzymają w sobie naśenie, są okryte trzemá błonkami; z których

Tunica vaginalis.

1. Powierzchnowa iest błonka prostá y pospolita.

Rubra.

2. Srednia błonka iest myśkovatá alias Czerwoná błonka zwana.

Albuginea.

3. Wnętrzna zás iest błonka bialá, nad którą leżą pęcherki, które nasienie trzymają w sobie.

§.

§ 128. Jądrá y te żyły są zawaarte w błonkách od Peritoneum § 42. pochodzących, a przez te błonki formuie się w worku rozdzielanic błoniiste, alias przegroda zwane, które iądrá § 127. rozdielá, aby jedno drugiego nie dotykało.

§ 129. A także naśienie się Præparatio gotuię albo sprawuje przez te sceminis.

żyły pulsowe § 126. i. krzywo idące y w iądrach § 127. kończące się, a chowá się w pęcherkach iądrowych § 127. a potym przenosi się przez części, które naśienie przynosią § 130.

§ 130. Części naśienie przy- Vasa semen nośace są: deferentia.

1. Jąderka na połowie iądrow § 117, leżące, iest meat błoniisty bardzo cienki, subtelny y krzywo idący, a od tego meátu pochodzi.

2. Żyły albo kanal'błoniisty Vas deferens właśnie iakby był ieden meát nie-

Septum
scroti.

Parastatae.

nierozdzielny, kończy się w pęcherkach, które leżą pod mácheryną § 122. są dwá iá-koby mieyscá álbo náczynia błoniste do zgromadzeniá y do chowaniá náshená slużace, ná obu strońach po jednym. A to náshenie wyprowadzá się, kiedy potrzebá przez części náshenie wyprowadzajce § 131.

*Vesiculae
seminales.*

Semen.

Vasa seminaria. § 131. Części które natienie excernetia. wyprawadzajc, są członki naturalne § 132.

*Membrum
virile.*

§ 132. Członek naturalny męski álbo korzeń jest nakryty czteroma błonkami § 1. y 14. iego wewnętrzne części są.

Prostata.

1. Gruczołki § 90. które są nakryte błonką subtelną leżą pod mácheryną § 122. slużą do oddzielaniá pewnego humoru wodnistego dla prowadzeniá náshená do wyścia.

*Corpora
Nervosa.*

2. Części żywotwate, które pochodzą od prostatis § 132. áż do głowki członka męskiego álbo do końca.

3. Główka członka męskiego *Glans*
albo koniec bywá nakryty *penis*.
błonką, co się zowie *præputium*. *Præputium*

4. *Fistula* albo *rurká* *błoniastá* *Vrethra*.
iest meát, który leży w śrzo-
dku korzeniá § 132. przez kto-
ry uryńá tákze y násenie i-
dzie do wyściá § 123.

§ 133. Przez członki natu- *Partes*
ralne białogłówskie uważać się *genitales*
máią części przyrodzone § 134. *muliebres*.
y macica § 137.

§ 134. Pudendá sę części
przyrodzone iáko sę:

1. *Pubes & Mons Veneris*
alias łono w ćiele białogło-
wskie.

2. *Clitoris* to jest część zło *Clitoris*.
żoná z suchych y krwawych
żył, iest bárdzo czuiąca.

3. *Nymphæ* sę części pobo-
czne y miękkie, á między tymi
nymfami zaráz pod klitorydą
znayduje się nad džiurą do
máćice § 137. idącą džiura rur-
kowatá albo fistulá przez którą
uryńá idzie. H § 135. *Orificium*
Vrethra.

Vrethra. § 135. Fistulá błoništá ieſt ták długá, iak dwa pálce, przez ktorą uryná wychodží.

Vagina § 136. Fistulá idgačá do máci-
Vteri. cy, § 137. ieſt meát długí bło-
 niſty y myszkowaty, ktory ſię može rozćiagáć y z ciągac, albo kurczyć, má ſwoie ſyri y krwáwe, wodniſte y ſuče, tákze gruczołki, ktore od krwi oddzielaſi Humory wodniſte, lezy między macherzyną § 122. y kiszką oſtānią § 38. 3. y ſlu-
 žy dla pomykaniá naſieniá § 131. do mácice § 146.

Vterus vel § 137. Mácičá ieſt iákoby Matrix. mieylce albo gospodká płodu § 147. leżąca nisko w brzuchu między macherzyną § 122. y kiszką oſtānią § 38. 3. može ſię bárdzo rozćiagáć, kiedy w ſobie trzymá płod, y znowu ſciiskáć, kiedy płod uſępuie z mácicy y iáko z ſwoiej gospodki wychodži.

Vteri § 138. Mácičá rozdzielaſie
diviſio. na

na dwie części, to jest na grunt §-
140. y ná džiurę álbo szycę Má-
ćicową § 139.

§ 139. Džiuri álbo szycia Má- Collum
ćicowá iákoby džiura do má-
ćicy idacá, złączasie na pro-
dku z mácherzyną § 122. y na
tyle z kiszką ostatnią § 38. 3. In

§ 140. Grunt maticowy leży Fundum.
na gorze wolno dla rozciąga-
niá teyze maticy § 137. ale
na dole części poboczne má-
ćicowe przywiązuja się mo-
cno przez cztery ligamenta Ligamenta
z kościami podległymi. uteri

§ 141. Substancyá Máćicowá Vteri sub-
iest myszkowata y żyłowatá, stantia.
ma swoje żyły krwawe suche,
y wodnistę, które się kręczą
dziwnie w maticy § 137.

§ 142. Tubæ Fallopianæ, sę Tubæ Fal-
dwa meaty biloniste y żyłowá- lopianæ.
te, które długie sę y idą alias ovi
od boków macicy § 137. áż ductus.
do iądrow białogłówskich. § 143.

§ 143. Jgdra białogłówskie sę Ovaria vel
H2 dwá

*testes multi-
ebres.*

dwa, które leżą w brzuchu nad gruntem y przy bokach máćicy, w każdym boku jedno, są pułt ták wielkie, iák iżdro męskie § 127. są złożone z maluczkich pęcherków, y powierzchownie nakryte mocną blonką.

Ovula.

§ 144. Jątká alias pęcherki, z których te dwá iżdrá § 143. są złożone, są różne według ich liczby y wielkości, ale pospolicie są ták wielkie jak drobny groch.

Ovulum.

§ 145. Każdy pęcherek albo iako jest nakryte blonką dwójką, trzyma w sobie Humor pewny wodnisty y przezroczysty, z któregoплод § 147. bierze swój początek y pokarm, ma swoje własne żyły, iako są, żyły pulsowe y proste, suche y wodniste.

Vsus uteri.

§ 146. Macicy § 137. powinnosć z pozykiem jest, aby w sie brała nasienie męskie § 129.

y

y pomykała duchy subtelne y
żywiące z nasiennia męskiego
do Jądrow białogłówskich § 143;
potym aby przyjmowała iáyko
albo pęcherek § 145. który
przez duchy żywiące nasiennia
męskiego jest ozywiany; ná o-
statek aby dawała płodowi
żywienie aż do doskonałości
ciała swego y iego wyścia, co
się sprawuje przez czterdzie-
ści tygodni.

§ 147. Płod jest zamkniony *Embryo*
iakoby w dwóch błonkach pę-
cherkach § 145. y ozywiany przez
duchy żywiące nasiennia mę-
skiego § 129. pochodzi z jądrow
białogłówskich § 143. y idzie
przez meaty Fallopiānæ § 142.
do mācice § 137. leży w mā-
ćicy na kształcie piły zwiniionej
y nakrywionej albo kłębkką.
Tego płodu położenie jest ro-
żne, ale pospolicie zgięte.

Fœtus.

§ 148. Błonki które płod
zamykają, są dwie:

*Amnios.**Lympha
pellucida.**Chorion.**Lympha
pellucida.**Funiculus
Umbilicalis**Arterie.**Vene.*

1. Wnętrzná błonká iest cienká y biała, gdzie się znáduje likwór wodnisty § 145. w którym płod § 147. wolno leży, á niby pływa tak długó, poki się záchowuie w mácicy.

2. Powierzchniowa błonká pokazuje się grubszā y mocniejszā niż pierwszā y wnętrznā.

§ 149. Likwór wodnisty w którym leży płod niby pływając oddziela się od krwi mácierzyńskiej, z którego płod pokárm bierze y co iest potrzebá do swego żywienia ciała.

§ 150. Sznur pepkowy iest złączony.

1. Z dwóch żył pulsowych płodu alias Iliacæ § 64. 10. zwanych, y kończą się w mieyscu § 151.

2. Y z jednej żyły prostey, która bierze początek w mieyscu § 151. á idzie przez pępek do wątroby płodowej.

O Sznürze Pępkowym. 71

3. Także z iedney żyły u- Vrachus.
rynowey, która idzie od ma-
cherzyny § 122. płodowej do
pępką. Te żyły pępkowe zo- Ligamēta.
stały po porodzeniu nakształt
Ligamentów.

§ 151. Mieysce álbo ſožysko Placenta
po dziecięciu iest iákoby masła Vterina.
zgromádzoná z gruczołkow § 88.
y żył krwawych § 60. y pę-
pkowych § 150. á złączoná z
pęcherkiem ozywiánym § 140.
w którymплод § 147. poczy-
nał się: y z mácicą § 137. w
ktoreyплод miał swoię Gó-
spodkę.

152. Mieysce służy, aby od- Vſus pla-
dzielao humory pokármowe centæ uter-
od żyw pulsowych mácierzyń- rina.
skich, á z tych humorów sub-
telniejszą czescią y pozytecznā
do żywności płodu płynie ze
krwią przez żywę pępkową § 150. 2. do płodu § 147.
á czescią drugą miesza się z Hu-
morami wodnistymi w których
plod pływa. § 153.

Fœtus.

§ 153. A ták przed § 147. bie-
rze w maćicy § 137. swoje ży-
wienie z tych wodnistych hu-
morów § 149. częścią przez ży-
dę pepkową § 150. 2. częścią
przez usta. A to co wychodzi
po porodzeniu płodu, zowie
Secundina: się miejsce po dżiecięciu ze śnu-
rem.

ROZDZIAŁ SIODMY.

O CZĘŚCIACH,
Ktore oddzielają y wydają duchy
żywice.

Neurolo- § 154. *M*ozg § 155. y żyły
gia. suchę § 169. są
najosobliwsze części, które
oddzielają y wydają duchy ży-
wigce.

Cerebrum. § 155. Mózg § 161. leży ni-
by w części głównej § 212.
Meninges. zamknięty, a grubą § 156. y
cienką § 158. błonką nakryty.
§ 156.

O mozgu.

73

§ 156. Błonka grubá, która Dura ma pokrywá cały mozg § 151. y mlecz pácierzowy § 165. złoczą się mocno przez spojenie kości § 206. z cząszką głowną § 211. iest w śrzdoku mozgu dwójaka, która rozdziela mozg na dwie strony § 162. to iest na prawą y na lewą, a ta duplikaturá tey błonki zowie się Fálx.

Falx.

§ 157. W tey błoniętce duplikaturze § 156. są różne żyły lochowane álbo džiurawe, które są iako żyły krwawe pod kością ciemienią, y w bokach mozgu leżące, przez które krew ciecze álbo płynie.

Sinus.

Sagittalis.
Et Laterales.

§ 158. Błonka cienka, która nad mozgiem leży, iest błonka bardzo subtelná, má swoje żyły krwawe y suche, pokrywá cały mozg § 155. y 164. mlecz pácierzowy § 165. y żyły suche § 169.

Pia mater

§ 159. Błonka według rozumie-
jidea Arachne-

I mie-

mieniá niektórych anátomi-
stow pokázuie się niby trzecią
blonká leżącą między błon-
ką grubą y cienką § 155. iest
bardzo subtelná naksztalt
tkaniá pāięczysteego.

*Cerebri an-
fraclus.*

§ 160. W Mozgu pokázuie
się powierzchownie silá džis-
rek, które są głębokie á krzy-
wo idą; y silá żył krwawych,
z tych pochodzą żyłki do gru-
czolkow flegmistycznych idące, któ-
re potym formują tkane plecie-
nie żył krwawych dźiwnie ro-
bione naksztalt siatki.

*Glpituita-
ria.*

*Rete mira-
bile.*

*Substantia
cerebri.*

§ 161. Powierzchowná część
mozgu iest gruczołowatá, toiest
złożona z różnych gruczol-
ków § 88.

*Glandulis.
& 2. Me-
dullaris ex*

A wewnętrzna część iest iakoby
mlecz biły, toiest złożony z
meatów różnych.

Meatibus.

*Cerebri
partes late-
rales*

§ 162. Poboczne częśći mozgu,
które się rozdzielają przez
duplikaturę § 156. błonki gru-
bey,

bey, złączają się znowu ná dole przez grunt mozgu, gdzie się pokazują dwie komorki, które się rozdzielały przez przegrodę przyczroczystą, a tam się znáyduje fornix to jest zaślepienie, a corpora striata potym plecienie błoniste to jest błonka dwojaką złączoną z różnych żył krwawych y gruczołków, pulsowych y wodnistych - Corpus Callosum. Ventriculus cerebri. Septum pellucidum. Fornix Corpora striata. Plexus Choroidei.

leżąca ná gruczołkiem, która się zowie glandula Pinealis. Glandula pinealis.

§ 163. Mozgu powinność z pożytkiem iest aby oddzielać duchy żywiące przez gruczołki § 161. od krwi, y wydawał przez meaty błoniste do żył suchych § 169.

§ 164. Mozg drobny leży w tyle głowy pokryty temiz błonkami iako mozg § 156. Sam, to jest błonką grubą y cienką. substancja iego iest iako mozg złączona z gruczołków y z me-

átow błonistych § 161. dla oddzielania y wydawania Duchów żywiących, złącza się

Pedunculi. przez niektore wychodzenie z mozgiem, gdzie się pokazuje

Pons varolij. ie Pons Varolij.

Medulla oblongata. § 165. Wyższa część mleczu pacierzonego pochodzi z mozgu § 155. y z mozgu drobnego § 164 y idzie áż do okrągley dziury, która jest w kości tyłu głowy § 211. 4. ale kiedy już przez dziurę przeszła do pacierzow § 222. zowie się mlecz pacierzony áż do końca pacierzow idący.

Connexio medullæ oblongatae cum cerebro. § 166. Mleczu pacierzonego wnętrzná część jest złączona z gruczołkow, a powierzchniowa część co biała jest, z meatow błonistych, jest iako mozg nakryty błonką grubą y cienką § 155.

§ 167. Gdzie się ten mlecz złącza z mozgiem, § 165. pokazują się cztery podniesione pągor-

gorki z których dwá zowią się
pośladek, a drugie dwá, Fędrá, Nates.
Podle tych pagorków znáy- Testiculi.
duje się dżiurá przydłuższa ná- Infundibu-
kształt leyká idzącą do gruczoł- lum.
ká flegmisteego § 160. który Gl:pituita-
flegmę albo smárki oddzielają ria.
do nozdrzow § 191. przypro-
wadzają w szródku iest dżiura, Anus.
która się zowie anus, y iniszá
dziurá Vulva rzeczoná, gdzie Vulva.
leży glandulá Pinealis § 162. Gł:Pinealis
potym pokazują się dwie Ventriculi
dziury, które są komorká trzecia Cerebri.
y czwarta.

§ 168. Mlecz pácierzony § 166.
bierze z mozgow obu-
dwuch § 155. 164. Duchy ży-
wiące, iako humory subtelniesze od krwi, y wychodzą przez
żyły suche § 169. do wizy-
skich części Ciafa.

§ 169. Żyły suche które przy- Nervi.
prowadzają duchy żywiące,
do części ciała, biorą początek
z mleczu pácierzowego § 168.

78 O żyłach suchych.

y kończą się w częściach ciała
z niezliczonymi małuczkimi
żyłeczkami.

Nervi.

§ 170. Żyły suche które po-
chodzą z wyższej części pań-
dzia § 165. w głowie, liczą się
dziesięć iako sę.

Olfactorij.

1. Pierwsza parą: Żyły su-
che do powonienia albo do wą-
chanię, które się kończą we
wnętrz w nosdrzach § 192.

Optici.

2. Wtórą parą: żyły suche
do widzenia, kończą się w bło-
ce świątkowej oki § 180.

*Oculorum
motorij.*

3. Trzecią parą: Żyły które
rusiąg oko, kończą się w czte-
rech myśkach, oko rusią-
cych § 257. 1. 2. 3. 4.

Pathetici.

4. Czwartą parą: Żyły su-
che do ruszania oczów, kończą
się w myśkach ocznych § 267.

5. 6.

Gustatoryj.

5. y 6. Piątą y szóstą parą:
Zyły suche do smaku, które się
kończą z rożnemi żyłeczkami
wewnątrz usty w języku § 188

7. Sio-

7. Siódma pará: Zyły suche *Auditorij.*
do słuchaniá służące § 187.

8. Osmá pará: Zyły suche *Par vagum.*
niby biegające, bo biegają do
myszek pierśi § 281 krta-
niá § 80. y gardzielá § 22. do
płuców § 80. 79. serca § 50.
Dyafrágmy § 280. y y w brzu-
chu do żołądká § 30. 3. Sle-
dżony § 106. wątroby § 110. 5.
nerek § 118. 3. &c.

9. Dziewiąta pará: Zyły su- *Linguæ*
che, które ruszają język § 188. *motorij.*
obchodzą myszki y kości ięzy-
ká § 273. y 220.

10. Dzieśiąta pará: Zyły su-
che, które ruszają tył ssie, kon- *Cervices*
czę się w myszkach kár- *motorij.*
kowych.

§ 171. Zyły suche, które po-
chodzą z mleczu pácierzowe-
go § 165. iest ich dwadzieścia
y dźiewięć pár y iedna bez
pary iako są.

1. Siedm párzył suchych, *Nervi Cer-*
ktore pochodzą z pácierzow *vicales.*
szy.

80 *Suchych.*

sztywowych y obchodzą części
poddległe.

Dorsales.

2. Dwanście pár żył su-
chych, które pochodzą z pa-
ćierzow pierśtich, kończą się
w koło leżących częściach.

Lumbares

3. Pięć pár żył suchych z
paćierzow krzyżowych po-
chodzących idą do myszek le-
dźwicznych § 282.

Ossis Sacri.

4. Pięć pár, które wychodzą
z paćierzow fałszywych § 282.2
y kończą się w myszkach po-
śladowych y mácherzyno-
wych § 286.

*Azygos vel
sinepari.*

5. Ostatnia żyła sucha bez
pary jest prostá y iednołata-
na pochodząca z końca mle-
czu paćierzowego.

*Vsus ner-
orum.*

§ 172. Żyły suche przepro-
wadzające duchy żywiące do
wszystkich części ciała dla
poruszenia dotykaniā y czućia
ciała.



ROZ-

ROZDZIAŁ OSMY.

O ZEWNĘTRZNYCH ZMYSŁACH.

§ 173. **O**ko § 174. *Vcho* § 183. *Sensus ex-*
Nos § 196. *Je-*
zyk § 188. *y żyły suche* § 194.
 ią części, które należą do ze-
 wnetrznych zmysłów.

§ 174. Oczy ią obwárowane
 na tyle kościámi § 211. *y 215.* *Oculi.*
 ná przodku powiekámi § 175.

§ 175. Powieki, które oko
 pokrywáią § 174. *y zamykáią,*
ią wyższe części y niższe, my-
 szkowate, *y nákryte powierz-
 chownie czteromá pospolity-
 mi powłokámi § 1. & 14.*
Brzeg powiekow okrągło iest
chrzestkowaty y obraftájący
włosami, ále to co iest nad
brzegiem, zowią się brwi. *Supercilia.*

K § 176.

*Oculi can-
thi.*

§ 176. W złączeniu niższej
y wyższej powieki § 175. po-
kazują się kąciki w oku, z któ-
rych ten kącik, co iest podle-
nosa większy iest niż drugi,
który leży koło skroni.

Punctum lacrymale. pokazuje się punkt albo kropka.
placzliwá, która Humory wo-
dne y zbytnie w sie biorąc

wyprowadzają iak smárki do
*Caruncula vel Gl:la-
chrymalis.* nozdrzow § 191. potym pokazu-
je się gruczołek placzliwy, który
oddziela humory wodne.

Tunica ad nata. § 178. Oko złączają się przez
blonkę biłą, co się zowie biá.

Album ocu- li. źek w oku z kościami podle-
gającymi, w środoku tey blon-
ki biłą iest džiurá okrąglá
dlá blonki rogowej § 180. y
dla tęczy ocznej § 80.2.

§ 179. Oko má trzy blon-
ki § 180. w ktorey się znaydu-
ją trzy likwory różne § 181. y ru-
szają się przez sześć myszek § 267
ma swoje żyły krewne § 60. su-
che

che § 169. y wodniſte § 76. a
po wierzchu ſiła tluſtoſci § 14.

§ 18. Błonki oká ſą, po Tunica
wierzchowná alias twardá rze sclerotica.
czoná, ktorey przedniá częſć
ieſt przeźroczystá naksztalt
rogu jaſnego, y dla tego rogowá Cornea.
zwaná ieſt.

2. Błonka iágodowá, ktorey Vaea vel
przedniá częſć ieſt w ſrzdoku Choroidea.
dziurawá, formuje weſpoł z li-
kworem kryztałowym § 181. 2
zrzenicę, ktorey okrajenie ro- Pupilla.
źnych kolorow zowie ſię te- Iris.
czá oká.

3. Błonka wnętrzná ieſt Retina.
błonka ſiatkowá, w ktorey ſię
końca żyły ſuche § 170. 2.
dla widzeniá § 182.

§ 181. Humory, ktore zá Oculi hu-
mknione w tychże § 180. mores.
błonkach ſą trzy, iako ſą:

1. Humor wodniſty leży w 1. Aqueus.
przedniey częſći oká zaraz po
blonce rogowey. .2

2. Humor kryztałowy ieſt li- Crystallinus

Tunica pki w zámkniony włásney ſu-
Arachnoi- btelney błonce, błonká páęczy-
dea. ſta rzezoney.

3. *Vitreus* § 182. Humor ſklany widzi się na
 kſztalt ſkla odlewaneego, bie-
 rze w się wprzod humor kry-
 ſztalowy zámkniony w włá-
 sney błonce.

Vifus. § 182. Oko ſluzy dla widze-
 niá, naprzykład kiedy żyły ſu-
 che dō widzenia ſlużace do-
 tykaią się przez objektá álbo
 rzeczy iakiekolwiek są przed
 oczami.

Auris. § 183. Vcho ktorego wyżsá
Ala vel częśc iest ſzpiczastá á niżsá co
Pinna. wiši na dole, koniušek uſny,
Auricula iest miānowány, álbo członek
vel lobus. w uchu, co iest na kſztalt trąby
Concha. álbo czary, zowie się Concha, -

§ 184. Vcho złożone iest z
 chrząstek y żyłeczek myszko-
 waty y żyłowaty, á pokry-
 te powierzchownie czteromá
 pospolitymi błonkámi § 1.

§ 185.

§ 185. Meat do słuchania i su-
żący, jest w przod chrząstko-
waty a ná tyle kościány, we-
wnątrz pokryty błonką, gdzie
są gruczołki, które oddzielają
Gnoj uszny § 94.

*Meatus
auditorius.*

§ 186. W Końcu tego me-
atu § 185. znayduie się błonka
rozciągniona na kształt bębná,
gdzie ta te cztery kostki do
słuchania służące § 213. y ro-
żne meaty także y dwie džiur-
ki, które okrągłe y krzywo
do Labiryntu albo zákretu idą. *Labyrin-*

*Cerumen-
arium.*

*Membrana
Tympani.*

§ 187. W błonie która się
rozciąga na kształt bębná § 186.
kończą się żyły suche § 169.7. do
słuchania służące, y gdzie się do-
tykają od aery, sprawuie się słuchanie. *Auditus.*

thus.

§ 188. Ięzyk który jest w Lingua.
gębie, złączający się w gardle przez
myszki § 273. z kościami ięzy-
ką § 220. y krtanią § 81. a
w przod przez żyłkę alias zwia-
żeczek ięzyczny *Frenulum* zwią-
zany y złożony z żyłeczek ro-
żnych

Frenulum.

86.

O ięzyku.

żnych myszkowatych, pokryty dwoiąką y bardzo mocną błonką, rozdzielony w śródoku na dwie części, ma swoje żyły krwawe § 54. & 68. które się zowią żyły żabie także y meaty śliniaste § 76. wodnistę y suche, á konce tychże żył pokazują się iako by podniesione mäluczkie pagorki albo goreczki.

Vene rani-
næ.

Papillæ.
Lingua
rus

Nasus.

Ala Nasi.
Nares.

§ 189. Język fluły dla wymiany slow, połykania pokarmu y dla smaku § 92. kiedy się żyły suche dotykają.

§ 190. Nos iest nakryty czteroma pospolitymi powłokami § 1. iego niższa część iest nieruchomá y kościaná, á niższa część iest ruchomá y złożioná z piąci chrząstek, z których dwie pary formując boki nosa, á piąta rozdzielana na dwie nozdrza § 192.

§ 191. W wyższej części nosa pokazują się dwie pary dżiu-

dżiurek § 211. i. ktore idą do kąćiká wielkiego w oczach; á dwie pary dżiurek, ktore idą przez podniebienie do gęby.

§ 192. Nozdrza sę wewnątrz pokryte błonką subtelną, w ktorey się kończą żyły suche do powonienia służące y żyły krwawe, ták wiele y gruczołków, ktore oddzielają humory wodnistę y smárkoty § 95.

§ 193. Nos służy do powonienia, kiedy żyły suche się dotykają, służy też y dla respiracyi albo oddechu.

§ 194. Żyły suche do czuciá służące pokazują się w rożnych częściach ciała, ale kiedy te żyły się dotykają przez rzeczy iakiekolwiek, sprawuje się dotykanie.

§ 195. A ták żyły suche służą do dotykaniá § 194.

Nos do powonienia § 193.

Język do smaku § 189.

Ucho do słuchaniá § 187.

Y Oko do widzenia § 182. ROZ.

Nares.

Mucus.

Olfac̄tus

Et Respiratio

ratio.

Sensus.

Tactus.

Vsus.

ROZDZIAŁ DZIEWIĄTY. O CZĘŚCIACH *Które są jako grunt y fundament cęstego ciała.*

Osteologia. § 197. **K**ości są postanowionne na grunt fundament y podstawki ciała.

Ossa.

§ 197. Kości są twarde białe y nieczuiące części ciała, które mają prosty y miękki początek, bo są złączone z różnych żyleczek § r. które się złączają y stają błoniste, potym chrzestkowane y kościąne.

Perosteum. § 198. Kości są powierzchnie y wewnętrz pokryte błonką cienką y bardzo czującą y napełnione szpikiem, oprócz zębów y kości usznych § 213, które żadną błonką nie są powlecone.

Medulla.

§ 199.

§ 199. Każda kostka ma swoje żyły krwawe § 60. y suche § 169. y gruczoły § 88 które oddzielają spik § 198. od krwi

§ 200. Z kości wyniką siła chrząstek, które przyrostają mocno, zowią się przyrostanie kościane, a te nierozdzielne są. Ale aby się mogły rozdzielać, zowią się przyłączenie kości. *Apophysēs.*

§ 201. W kościach znayduje się wiele dołków y dżurek *Sinus* dla wychodzenia y wchodzienia żył krwawych y suchych § 199. *Foramina.*

§ 202. Złączenie kości sprawuje się albo przez wolne rusza- nie § 203. albo bez ruszania kości § 204.

203. Złączenie kości które się sprawuje przez wolne ruszanie jest trojaki:

1. Złączenie głębokie to jest, kiedy dołek kości jest głęboki, a głowa kości jest przydłuższa

Vasa.

Epiphyses.

I.

Enarthrosis.

94 O złęczeniu

naprzykład kiedy głowka kości ramiennowej złącza się z dołkiem kości łopatkowej § 230. item złęczenie kości nad kolaniem z kośćią udową § 236. 2.

2. Złęczenie tarcne kości, to iest

2. kiedy dołek kości rowney y głowa kości iest iakoby naciśniona iako: Złęczenie czeluscia niższego ustnego z kością skroni, § 216. item kość tyłu głowy z pierwszym pącierzem fzyie § 211. item kości ręczne y palcowe między sobą. 232.

Ginglymus. 3. Złęczenie kości, które się sprawuje wzajem y społecznie, iako iest złęczenie pącierzów między sobą. § 223.

Sympysis sine motu § 204. Złęczenie kości bez ruszania iest dwoiakie, albo przez pomoc rzeczy, iakieykolwiek § 205. albo bez pomocy. § 206.

I. §. 205. Złęczenie kości przez

przez pomoc y bez ruszania iest *Mediate;*
troiakie, iako. *triplex.*

1. Złączenie kości przez chrzęstki, iako; kość piersista, *Synchondrosis.* ktorá się złącza przez chrzęstki z żebrami. § 225.

2. Złączenie kości, przez myszki, iako kość łyzyka, *Syssarcosis.* ktorá się złącza przez myszki z kością piersistą, item kość łopatkowa z żebrami § 220.

3. Złączenie kości przez ligamenta, iako kość kolanova z *Syneurosis.* rurami kościanymi nad y pod kolaniem leżącymi. § 238.

§ 206. Złączenie kości bez pomocy y poruszania troiakie, *Immediatae* iako to: *Triplex.*

1. Spoinie kości náprzykład, kiedy dwie piłki żelázne swoimi zębami między sobą się złączają, iako kości w głowie między sobą § 211.

2. Złączenie, które iest iako by kleowane, takie są przerastańia § 200, które wynikają z kości. *Harmonia.*

3. Złączenie głębokie które
Gomphosis. jest náksztálę gozdzia w
ścianie, iako są zęby w dziurach
ustnych czeluścio-wych. § 217.

§ 207. A tak się kości złączają w kunsztownym y po-
rządnym postawieniu przez
te wyższe opisane złączenia
kości. § 202.

Skeleton.

§ 208. Ale kiedy kości cią-
ła bez dusznego znowu po-
rządnie ustawiają się, zowie
się *Skeleton.*

Numerus.

Ossium.

240.

§ 209. Do Skeleton liczy
się dwieście czterdzieścia ko-
ści oprócz kostek sesamo-
ideow, które nad członkami
palcowymi leżą. § 243.
iako są :

Divisio

Ossium.

Sześćdziesiąt y trzy do gło-
wy, § 210.

Pięćdziesiąt y jedna do
pniaka. § 221.

Sześćdziesiąt y cztery do
członków wyższych. § 227.

Sześć-

O Czaszce głowney. 97

Sześćdziesiąt y dwie do członków niżzych. § 235.

§ 210. Kości do głowy iest *Ossa capitū* sześćdziesiąt y trzy, iako to: 63.

Ośm kości do czaszki głowney. § 211.

Cztery pary albo ośm kości do słuchania. § 203.

Trzynaście do czelusci ustnych wyższych § 215.

Iedna kość do czelusci ustnych niższych. § 216.

Trzydzięścia y dwa zęby § 218.

Y iedna kość do ięzyka. § 220.

§ 211. Czaszka głowna iest *Cranium*. złożona z ośmiu kości, iako: *odo Ossa.*

1. Kość czołowa, która się złączą w gorze przez spojenie koronálne, z kośćiami ciemienia *Os frontis.*

2. y 3. a ná dole z kością śitotowatą 6. y z czelusią wyższą § 215. má cztery przyrzania §. 200. y dwa dołki w

Lg. kto.

ktorych pokazują się dwie dżiury do nozdrzów idące § 191.

Ossa sincipitidis. 2. y 3. Kości ciemienia, które się łączą przez spojenie koronalne z kością czołową 1. przez spojenia węglowate z kośćią tyłu głowy 4. przez **Sutura coronalis.** Lateralis. spojenia skronionowe z kościami skroni 7. y 8. a przez spojenie strzałowe między sobą. Wewnątrz pokazują się niektóre dołki, które od żył krwawych iakoby znaczone albo cechowane są.

Os occipitis. 4. Kość tyłu głowy, która się łączy przez spojenie węglowate z kościami ciemienia 2. y 3. y skroni 7. y 8. ná dole zaś z kością gruntowną 5. y z pierwszym pącierzem szyi § 224. Ma różne dołki y dżiurki dla żył krwawych y suchych, a osobliwą dżiurę okrągłą y wielką dla mleczu pącierzowego §. 165. 5

Foramen.
Magnum.

5. Kość gruntowna leży na *Os basilare*
 dole iákoby grunt y fundá-
 ment czászki głowney mie-
 dy kościami tyłu głowy. 4.
 Skroniow 7. 8. y kością sító-
 watę 6. powierzchownie znay-
 due się przyraſtanie. § 200.
 skrzydlaste, a we wnątrz po- *Processus*
 kazuje się dołek nákiztałt śio *aliformes*.
 dla tureckiego, z roznymi *sella turcica*
 džiurkami dla żył krwawych
 y suchych.

6. Kość sítowata leży mie- *Os cribrosa*
 dy kością gruntowną. 5. y
 czołową. 1. iest nákszałt
 rzeszotá džiurkowatá dla żył
 suchych, które przechodzą do
 nozdrzow § 152. wewnątrz
 iest rozdzielenie kośiste czub *Crista galli*
 álbo iák grzebień u kura rze-
 czone, á dla tego niektorzy
 rozdzielały tę kość na dwie
 kości,

7. & 8. Kości skroniowe leżą
 w bokach głowy y złączają się
 z kościami ćięmienia, z. z ty-
 łem

*Ossa tem-
 porum.*

100 O czeluści w gębie

żem głowy 4. y z kością czołową 1. y gruntowną 5. ma różne dziurki y dwa dołki, z czym się złącza czelusć w gębie niższą § 216. Ma cztery;

Processus przyrastania § 200.

1. *Zygomaticus*. Pierwsze pod okiem leży.

2. *Styloides*. Drugie iest kończate y przydłuższe naksztalt rylica,
3. *Mammillary*. Trzecie iest krótkie, tępe y
dziurawé.

4. *Petrosus* Czwarte iest przyrastanie skalisty y opoczyste, które trzyma w sobieczęści uszne § 186.

§ 212. Te wyższe opisane ośm kości. § 211. formują czaszkę głowę, która iest po-

Cranium. Péricranium kryta blonką subtelną y bardzo czującą, broni y chowamozg § 155. & 164.

Ossa auditus § 213. Kości usznych są czterech par.

1. *Malleus*. ry, § 186. iako 1. Kość mleczna.

2. *Incus*. tkowa. 2. Kość kowana.

3. *Stapes* dłowa. 3. Kość strzemienionawa.

4. Kość

wyzszej, albo o szczekach 101
4. kość okrągła do słuchania Os orbicu-
łusząca. § 186.

§ 214. Te cztery kości u-
sznych, § 213. leżą w meacie
uszastym usznym § 186. y flu-
żą do słuchania.

§ 215. Czelusć albo szczeká Maxilla su-
w gębie wyższa, która się zła- perior
cza mocno y nieruchomie pod sex paria
czolem z kością czoło- & unum.
wą. § 211. 1, iest złożona z
trzynastu kości, które się zła-
czą między sobą przez spo-
jenie § 206. 1, iako są:

1. Pierwsza pará. Są kości Os Zygoma-
pod okiem leżące, które for- ticum.
mują kącik mały w oku § 206.

2. Wtora pará, są kości płá- Os lachry-
czliwe, które formują kącik male.
wielki w oku. § 206.

3. y 4. Trzecia y czwarta pará, Os palati-
są kości podniebieniowe, tyl- num anti-
ne y przednie które formują cum & po-
podniebienie, alias Palatum rze- sticum.
czone. Palatum.

5. Piąta pará są kości noso- Os nasalē.

M we,

102 o czełnssi niższej w gębie
we, które formują wyższe y
boczne części nosa. § 190.

Os Maxilla- 6. Szósta para, są kości cze-
re. luściowe w gębie, ale trzyna-
sta kość jest kość bez pary, któ-

Os sine pari ra rozdziela nos zewnątrz
y ná gorze ná dwie no-
zdrze § 190.

Maxilla in- ferior. § 216. Czelusć niższa álbo
szczęká jest iedná kość ruchoma,
máiąca różne džiurki dla
żył krwawych y suchych y
przyraſtanic § 200, z których
te tylne złączają się z kościami
skroniowymi § 211.

Alveoli dě- tium. § 217. U czelusci szczęká
wyższej § 215. y niższej § 216
jest trzydzieści y dwá doł-
kow, w których mocno z dzia-
słami są postawione żęby § 260,
z swymi korzeniami. A te
korzenie żebowe są džiurawe
dla wychodzenia y wchodze-
nia żył suchych y krwawych.

Dentes. § 217. Żęby są kości twár-
de, pospolicie trzydzieści y
dwá

dwa w kazdey czeluści u-
stney § 215. y 216, sześćnáście
są nápeinione szpikiem, któ-
ry się oddziela od krwi, y cho-
wa się w subtelnay y czuiącey
blonce, są. Cztery Zęby prze-
dnie, których wyższa częśc
jest szeroka y ostra, niższa
częśc zas ma jeden korzeń.

*Medulla
dentium.*

*Dentes In-
cisores qua-
tuor.*

Dwá zęby kły rzeczone, ale
te które są w czeluści niż-
szey § 216, zowią się kły pśie,
y te które są w czeluści wyż-
szey § 215, są zwane kły o-
czne, wyższa częśc jest ich
kończata, mają grubszy ko-
rzeń nad zęby przednie.

Cánini.

Ocularcs.

Dziesięć trzonowych zębów, których wyższa częśc czwo-
rograniasta jest, mają trzy albo cztery korzenie, a z tych trzonowych zębów dwá ostatnie, które się pierwey pu-
szczają w trzydziestym roku zowią się Zęby mądrości.

*Dentes Mo-
lares decem*

*Dentes Sa-
cientiae.*

§ 219. Czeluśc wyższa, albo
M 2 szczę

Vsus

104 O Paćierzach.

Masticatio srcečká y nižsa z Zębami słu-
ży dla kaſania y przegryzania
y dla stárcia álbo dla zwánia
pokármu, ná ksztalt iák žyto
we mlynie mielone bywa, słu-
żą y dla wymawiania.

Loquela. § 220. Kość Ięzyká iest tylko
iedna, choćiaż iest złożona z
pięciu kostek, leży w gárdle,
y złączza się mocno przez my-
szki z Językiem § 188, słuzy
do gruntu, y fundámentu ię-
zyka.

Offa Truci Corporis § 221. Kaści do Pniaká, iest
pięćdziesiąt y iedna, iáko są :
náprzykład :

Dwadzieścia y sześć kości do
paćierzá § 223.

Dwadzieścia y cztery kości
iest do żebrow § 22.

Jedna kość przednia do pier-
si. § 226.

§ 222. Kość Paćierzowa, przez
ktorą mlecz pacierzowy i-
dzie § 165, iest złożona z Pa-
ćierzá, których káida ma śie-
dmio-

Spina dorsi

dmioro przyraſtania § 200,
Chrześlikowatego y kościáne-
go, z tych co iest ná tyle zo-
wie się przyraſtanie konczyſte:
ſą kości nie bárdzo twárde
džiuráwe, májące roźne doł-
ki y džiurki, przez ktore idą
zyły krwawe y ſuſhe, roz-
džielają się ná paćierze pr-

*Processus
spinatus.*

*Verteberarū
ndziwe § 225, y faſſzywe § 224. Divisio-*

§ 223. Paćierzow prawych In Veras
iest dwadzieścia y cztery, iako ut sunt.

ſę:

1. Siedm Paćierzzy do ſyic ; Vertebræ
y których pierwszy zowie ſię 1. Colli.
tragarz, bo głowę noſi. Wta- Atlas.
ry iest paćierz obracajcy, má- Epistrophus
iący oprocz swoich przyra-
ſtaniow pewne przyraſtā-
nie § 200, które wynika pro- Processus
sto ná gorę iako Zęb. Trze- dentiformis.
ći paćierz iest rzeczony Axis a- Axis.
lias oś, álbo wał, á cztery o-
ſtatnie zowią się poſpolicie pa-
ćierze ſzyjowe

2. Dwanaście paćierzzy do 2 Thoracis.
pier-

106 O Zebrach.

¶ 3 Lum- piersi neleżące. Ná ostá-
borum. tku.

¶ in 3. Pięć paćierzy do krzyzā.
spurias. albo do Lumbos.

ut sunt § 224. Paćierzy fałszych iest
Os sacrum dwá iako są.

1. Kość pod krzyżem leżąca, y
złożona z pięciu czásem y z
sześciu kostek, które się mo-
eno między sobą zraſtają, ma
wiele dołkow y džiurek dla
żył suchych y krewowych.

Os 2. Kość ná końcu paćierzy
Coxygis leżąca, iest złożona, z trzech
kołtek y formuie tylko jednę
kość.

Costæ. § 225. Zebrá formujące bo-
ki iest ich dwadzieścia y czte-
ry, w każdym boku dwana-
ście złączają się z paćierzami
piersiowymi § 223, 2, y z ko-
ścią piersistą, § 226. a z tych
siedmiu wyższe zowią się ze-
brá prawdziwe, a te pięć niż-
sze, zebra fałszywe.

Veræ ¶ Os sternum. § 226, Kość piersista, iest
spuriae. kość

O kościach członkowych wyższych 107

Kość miękka dziurawa y gęboczata, złączca się z kościami ięzykową y z żebrami y z kością podkluczownymi. § 205.

z niższej części tey kości pokazuje się chrząstka nákszałt mieczowa.

§ 227. Kości członkowych wyższych jest sześćdziesiąt y cztery, iako :

Dwie kości podkluczowne § 228.

Dwie kości pleczyste § 229.

Dwie kości ramiennowe § 230.

Cztery kości łokciowe § 231.

Sześćnaście kości do przednich części ręki § 232.

Ośm kości do śródka ręki § 233.

Trzydziestu kości do palców § 234.

§ 228. Kości podkluczowne Clavicula, leżą nad pierśiami, w każdym boku jedna nákszałt S Łacińskiego, złączca się z kośćmi pier-

Cartilago

Ensiformis

Ossa Articulorum superiorum sunt.

64.

piersiową y łopatkową, a podpiera kość łopatkową y pierwszą między sobą.

Scapula.

§ 229. Kości łopatkowe álbo pleczyte leżą w każdym boku po iedney nád grzbietem od pierwszego áż do szóstego żebrá, ma trzy osobliwe przyrastania, z których;

1.

Aeromium.

Pierwsze iest przyrastanie głowne, w którym się znáyduje dołek dla kości podkluczowney, § 228.

2.

Anchorifor-
mis.

Wtore iest rzeczone kotwiczne, które się złącza z żebrami § 225.

3.

Brevis.

Trzecie iest przyrastanie krótkie, w którym iest dołek dla kości rámionowej.

Ossa

§ 230. Kości rámionowe, iest rurá kościána y twárdá, który wyższa część iest iako głowka okrągła y chrzestką pokryta, złącza się z kośćią łopatkową. Niższa zás część ma dwie głowki y dwá doшки, które się

Humeri.

O Rękach.

109

re się się złączają z kościami
łokciowymi.

§ 131. Łokieć iest złożony *Cubitus.*
z dwóch rur kościanych.

1. Rura większa łokcią iest
wyżey grubsza niż niżey, ma
wyżey trzy przyrostania y dwą
dołki, z czym się złączają kość
ramieniowa y rura mniejsza
łokciowa. A niżey, są
dwą dołki, y jedno máluczkie
przyrostanie, z czym się złączają
kości ręczne, y rura łokciowa
mniejsza.

2. Rura mniejsza łokcią iest
nizzej grubsza niż wyżey, ma
wyżey jedno przyrostanie y o-
krągły dołek, a niżej ma przy-
rostanie máluczkie y dołek
dla złączenia kości ręcznych.

§ 132. Kości przedniey
części ręki leżą w iunkturze
w kázdę ręce ośm, położo-
ne porządkie we dwóch rzę-
dach przez ligamenta y chrze-
stki.

Vlna.

Radius.

Officula

Carpi

Ogło paria.

Ossa 110 *O Członkach niższych.*

Meta carpi § 233. Kostki średniey czę-
quatuor ści ręki leżą w środoku ręki
paris. między junkturą y palcami, w
kádey ręce cztery są kostki
przydłuższe rurkowate.

Officula § 234. Kostek Pálcowych
digitorum iest trzydziestci, w kádey
30. ręce piętnascie, bo każdy pá-
lec ma trzy kostki.

Ossa Artu- § 235. Kości członkowych
um inferio- niższych iest sześćdziesiąt y
rum. dwie, iako są :

62. Dwie kości udowe. § 236.
Dwie rury udowe. § 237.
Dwie kości kolano we. § 238.
Cztery kości goleńiowe § 239
Czternaście kości do prze-
dniey części nog. § 240.
Dzieięć kości do środoku
nog. § 241.

Dwadzieścia y ósm kości w
palcach. § 242.

Ossa § 236. Kości udowe leżą w
Innominata. bokach pod krzyżem, to iest
pod paćierzami fałszywe-
mi. § 224. rozdzielają się áž
do

O Kościach udowych 111
do siódmej roku ná trzy
osobliwe kości, iako sę:

1. Os Ileon, w ktorey leży Os Ileon
Kiszka Ileon. § 36.

2. Os Ischion, w ktorey leży Os Ischion.
się pokazuje dołek wielki dla
rury udowej.

3. Os Pubis, iest przednia Os Pubis,
kość na dole pod brzuchem
leżąca, w ktorey iest džiurá
wielka dla muškułów § 296.

§ 237. Rurá uđowa iest wiel- Os
ka rurá długa y potrosze krzy- Femoris.
wa, leży między kością udo-
wą § 276, y goleniową § 239.
u wyższej części iey iest glo-
wá ábo paška okrągła około
nakryta chrząstką, ktorą się
złącza z wielkim dołkiem Os-
sis Ischij § 236, 2. y dwoiá-
kie przyraſtanie dla my-
szkow, w niższej części ey sę
dwá przyraſtania y dwá dołki
dla kości kolanowej y kości
goleniowej.

§ 238. Kość Kolanowa, leży Patella.

N 2 nád

112 O Kości goleniowej

nád niższą częścią rury udowej y nád wyższą częścią goleniową, iey stroná wnętrzna iest miękka y chrzestkowata, ale powierzchowna stroná iest twárdza y kościiana, słuzy dla mocnego złączenia rury udowej z kościami goleniowymi.

Ossa Tibia. § 239. Kości goleniowe są dwie rury, iáko są:

1. Tibia. 1. Rura większa álbo goleń leży wewnątrz między rurą udową y nogą. Wyżey pokazują się dwá dołki dla złączenia z rurą udową, á w boku iest główká dla złączenia z rurą mniejszą. Niższa iey część formuje przyrostanie to iest Kośćkę wnętrzną.

**Malleolus
internus.**

2. Fibula 2. Rura mniejsza, álbo pięczętka leży powierzchownie u boku rury większej, ma wyżey jedno przyrostanie, w którym iest dziurká máła dla gło-

O Kościach Nogi. 113
głowki rury większej a niżej
jest przyraśnięcie, które for-
muje kostkę powierzchowną.

Malleolus
externus.

§ 240. Kości przednicy czę-
ści nog jest czternaście, w
kazdej nodze siedm.

Tarsus
Ossa
scptem.

1. Pierwsza y Prynicipalna 1. Talus
kostka leży jakoby na gruncie
nog pod rurą większą.

2. Druga kostka jest wię- 2. Calcaneum
kszą y grubszą niż drugie,
pomaga aby człowiek chodzący
nie upadł nazad, tylna iey część
ma bardzo mocny ligament.

3. Trzecia kostka jest na 3. Os
kształt łatki. Naviculare.

4. Czwarta kostka jest czwo- 4.
rograniasta. Os cubiforme

5. 6. 7. A trzy ostatnie kostki 5. 6. 7. Ossa
złączają się między sobą, przez cuneiformia.
chrząstkę y ligamenta mo-
cno.

§ 241. Kości w śródoku 6. Ossa Me-
nogi są rury przydłuższe, w tatarsi.
kazdej nodze pięć, złączają się
z palcami. § 242.

*Offa
Digitorum*

§ 242. Kości w nogach iest dwadzieścia y ośm, w kázdey nodze czternaście, bo kázdy palec ma trzy kości oprocz pálca wielkiego, który ma tylko kości dwie.

*Offa
Sesamoideæ*

§ 243. Kości Sesamoidei, są krótkie máluczkie y chrzestkowate, znáyduią się pospolicie między złączczeniem kości u rąk y nog, służą dla zmocnienia członków.

*Offa
Infantum.*

§ 244. Kości u Dzieci są bardzo rożne od kości ciała starego, tak według liczby, iako też według twárdości

*Processus
plures.*

§ 245. Dzieci mają wiele przyrastania, które potym się zraštają § 200.

Suturæ § 246. Zpoenie Czaszki głowowej dziecięcej iest ledwie widome. § 227.
Crang leves.

§ 247. Zpoenie strzałowe rozdziela kość czołową głowę dziecięcą na dwie kości tyłu głowy głowę dziecięską y kość grun-towną,

*Divisio ossis
frontis &
occipitis.*

towna, rozdziela się ná
trzz, álbo cztery kości § 211.

§ 248. Ná wierzchu gło- *Vertex*
wki dziecińney, czaszká gło- *Craný Mę-*
wna iest cále błonista, tákże *branosa.*
się pokázuie puls w mozgu,
tá błonista czaszká głowna stá.
ie się potym kościána.

§ 249. Czeluśc niższa w *Maxilla in-*
gebie dziecięcia rozdziela się *ferior divi-*
ná dwie kostki. § 216. *sa.*

§ 250. Džiurki, ktore sā w *Alveoli te-*
czeluściach, álbo szczékach, sā *cti.*
iakoby błonkā pokryte, bo
zęby dziecinne, puszczaią się
pierwey w šiodmym álbo
osmym mieściu. § 217.

§ 251. Kość ięzyká zło- *Os Lingue*
żona iest z piąciu kostek, á *divisum..*
kość pierśista z sześciu ko-
stek § 220.

§ 252. Przyraſtanie kości, *Coste* &
żebrá y kostki u rąk y u nog *Ossa digi-*
pokázuia się ná początku chrze- *torō carti-*
škowáte y miękkie. *laginosa.*

§ 253. Kości pod krzyżem *Os sacrum*
alias

116 O Chrzesztkach.

molle. alias paćierze faliwyne § 224.
są chrzeszkowate y rozdzielają
się na insze kostki.

Numerus
Ossium in-
certus. § 254. A ták się liczą kości
u dzieci więcej, niż u ludzi
starych.

Cartilago. § 255. Chrzesztká iest miękká,
biafa, gładka, śliska, y nie
czuiąca część, z żyłeczek sub-
telnych, twárdsza niż ligamēt,
a miększa niskość, znáyduje,
się pospolicie w nozdrzach.

190. w uszach 193. w po-
wiekach y w krtaniu, § 80. a os-
obliwie w końcach kości,
słuzy dla łacniejszego y gła-
dżego ruszania y złączania
kości, y dla bronienia inszych
części.

Ligamencii. § 256. Powrozek albo ligamēt
iest mocna tępość z różnych
żyłeczek mocno złożona,
wiąże kości y części ciała
między sobą.

(*) (o) (3)

ROZ.

(S) 117
ROZDZIAŁ X.

O Częściach do poruszenia członów y części Ciąża należących.

§ 257. Myszki są pospolite. Myologia.
Milię części, które służą do poruszenia Ciąża.

§ 258. Myszka jest złożona Musculus. z różnych żyleczek mięsistych y myszkowaty błoniasty y żyłowy, powierzchownie nakryta błonką mocną, w środku jest miękka y gruba, ale oba końce iey są mocno y tego kręcone, y formują powrozy, sznurki albo ligamenta suche y Tendines. białe.

§ 259. Każda myszká rozdziela się na trzy części, to jest: Divisio. musculi.

1. Na głowę: jest jedna stro- 1. Caput.
na myszki, y złączona z czę-
ścią, co mocno leży, a nie po-
winną się ruchać.

2. Na koncu: co jest druga 2. Cauda.
strona złączona z częściami, ko-
takie powinny ruchie.

O 3. Na

3. *Venter.* *Na śrzdoku myszki:* Cō miękka y wolna częśc iest, ktorā się ma ściągać przez swoie żyłeczki dla poruszenia.

Motus Musculi. § 260. *Poruszenie Myszki* spráwuię się: náprzykład kiedy myszka przez ściągania śrzdoku końca z częścią ruchomą się rusza do głowy, iako do częścii nieruchomey.

Sphincteres. § 261. Znáyduie się wiele Myszek, które biegają, z swymi żyłeczkami okragłe, iako się pokazują w gardzielu, w poślądku, ale y te máją w okrągłości swoie końce ūbtelne.

Numerus Musculorum. § 262. Liczbá myszek iest różna, a to dla tego, bo częstokroć jedna myszka rozdziela się na insze myszki.

incertus. § 263. Tu będą opisane naypotrzebniejsze y nayprynęcjalniejsze myszki.

Musculus Frontalis. § 264. *Myszka Czołowa,* iest jedna para czoło ruszająca.

§ 265

§ 265. Myszká tyłu Główny
są dwie, ale bardzo subtelne.
Musculi.
Occipitalis

§ 266. Myszki powiekowych
są trzy pary, które powieki
zawierają na gorze y na dole.
Palpebrarū

§ 267. Oko. § 164. rusza
się przez sześć myszek iako tą:

1. Pierwsza która podnosi. Attollens.
2. Ktora na dole zniża. Deprimens.
3. Trzecia rusza do nosa. Adducens.
4. Czwarta rusza od nosa. Abducens.
5. y 6. Piąta y szósta które
w okrąglości poruszają oko. Circumagentes.

§ 268. Dwie pary myszek o-
twarzają nosdrze, a dwie pary
ściągają je. § 192. Narium
Apertores
Cōstrictores

§ 269. Myszká czworográniá-
sta y myszka trębacz rzeczo-
na formuią policzki albo iago-
dy, y kluż dla poruszenia y dla
pokarmu zewania. Quadratus
Buccinator
Bucca.

§ 270. Wargi poruszają się
przez pięć par myszek nago-
rze, na dole, okrąglie, y w bo-
kach. Musculi
Labiorum.

§ 271. Myszká skronioná iest Temporales.
Oz. po.

120 *O Myszkach.*

Musculi. pokryta błonką częstki głowney, § 212. y dla tego bärdo czuiąca, porusza różnie ze czteroma inszymi myszkami czelusci niższe, albo szczęki.

Auris. § 272. *Vcho* ma powierzchownie cztery pary myszek, a wewnątrz dwie myszki kości usznych, § 189. 213.

Linguae. § 273. Pięć par myszek formując y poruszając ięzyk. § 188.

Ossis linguae § 274. Cztery pary poruszające kość ięzyka § 220.

Cruralia. § 275. Dwie pary formując y poruszając ięzyczek. § 49.

Capitis § 276. Cała Głowa złącza się z pacierzami szyjowymi, y porusza się przez siedem par myszek.

Musculi. § 277. Dwie pary nagińają a dwie pary wyciągają iżyię.

Colli. § 278. Trzy pary rozszerzające początek gardzielowy, a jedna myszka okrągły idąca zawiąra gardziel. § 22.

Pharyngæi. § 279. Głowa albo początek krtg.

krtgnia porusza się przez siedm par myšek § 81.

§ 280. *Dyafragma*, to iest *Diaphragma* przegrodá, albo błonká myškowata, ktorá rozdziela pierś od Brzuchá, iest złożona z żyłeczek żyłowych, w buku lewym, przechodzi gardeziel, a w prawym żyła prosta wielka iest pryncypalna y potrzebna myszká dla respirácyi, y pomaga siła do poruszania gnoiu przyćiskając kiszki ná dole.

§ 281. Pierśi rozszerzające *Musculi*, się przez iedenásie myšek, Interco- ktore powierzchownie y między stales inter- žebámi leżą, y przez myszki ni. podkluczowne.

A ścisnąć się przez wewnętrzne Subclavij myszki żebrowe, y przez my- Externi. szki, ktore formują grzbiet. Dorsales.

§ 282. Cztery pary myszek *Lumborum*. pokrywają w tyle krzyż.

§ 283. Pięć par myszek for- *Abdominijc.* muią y poruszając przednie y
be-

122 O Myszkáhb.

boczne części brzuchá § 127.

Cremaster § 284. Jędro męskie, ma
vel iednę parę, alias bionká czer-
wonica rubra wona rzeczone.

Erectores § 185. Dwie myszki pod-
penis. nośzą członki naturalne, y dwie

Dilatores myszki rozszerzają ko-
urethrae. rzeń § 132.

Sphincter. § 286. Mácherzyná ma iednę
myszkę okrągłe idącą. § 122.

Ani leva- § 287. Pośladek § 38. ma
tores. dwie myszki podnoszące y ie-

Sphincter ani. dnę okrągłe idącą.

Musculi § 288. Clitoris ma iednę my-
Clitoridis szkę § 134.

Vaginae utcri. § 289. Fistula Mácicowa ma
dwie myszki, któreią ciągają.

Scapulae. § 290. Plecy złączają się y
rużają się przez pięć par my-
szek § 229.

Humeri. § 291. Myszki ramionowe są
cztery pary które poruszają rá-
miona ná gorze, ná dole, ná
bokach, y okrągłe, § 230.

Cubitum § 292. Łokieć nágina się
Flexentes. przez dwie pary myszek, y
wyćią.

wyciąga się przez cztery extendētes.
pary. § 231.

§ 293. Rurā lokcioria mniey-
sza porusza się przez trzy pa-
ry myśzek. § 231.

§ 294. Przednia część ręki ma
cztery pary myśzek, które ná-
ginaią y wyciągają rękę. § 232,

§ 295. Kázdy palec ma sześć Digitorum.
par myśzek, które różnie po-
ruszają palec.

§ 296. Myszek udowych iest Musculi.
pięć par, formując y poruszają
pośladek y lędźwie § 237.

§ 297. Myszek goleniowych
dziesięć par, które formują
szczodek nogi y poruszają go-
leń. § 239.

§ 298. Przednia część nogi Tarsi.
ma sześć par myśzek, które
náginaią y wyciągają nogi, a
w palcach znajdują się różne
myśki, dla poruszenia pál- Digitorum.
cow. § 140.

§ 299. A ták kázda część Motus par-
ciałá, * różnie się poruszając przez tium per
pomoc tych myśzek. Musculos

124 O całym Ciele

§ 300. A także opisaliśmy
krotko:

Integumenta Corporis 1. Pokrywanie ciała przez powłoki pospolite. § 1. aż do § 18.

Chylification. 2. Strawienie pokarmu przez żołądek § 19. aż do § 48.

Circulation Sanguinis. 3. Obchodzenie krwi przez serce. § 49. aż do 71.

Respiration. 4. Oddech przez płucę § 72. aż do 86.

Secretio humorum. 5. Odłączanie Humorów przez gruczoły. § 87. aż do § 123.

Propagationis humani. 6. Rozmnożenie narodu ludzkiego przez członki naturalne. § 124. aż do 153.

Secretio spirituum animalium. 7. Oddzielenie duchów żywiących, przez mózg. § 154. aż do § 172.

Externi sensus. 8. Czucie y zmysły zewnętrzne, przez żyły suchy § 173.

Osteologia. 9. Grunt y podpora ciała, przez kości. § 197. aż do § 256.

Myologia. 10. Poruszenie ciała przez mięśnie. § 257. aż do § 299.

SOLI DEO GLORIA.

R E I E S T R

Rzeczy tey Książki.

A				
<i>A</i> Bdōmēn	2.	<i>Atlas</i>	105.	
<i>Adami pomū</i>	44.	<i>Auditus</i>	100.	
<i>Album oculi</i>	82.	<i>Auriculā</i>	84.	
<i>Amnios</i>	70.	<i>Auriculæ cordis</i>	30.	
<i>Amygdalæ</i>	49.	<i>Auris</i>	84.	
<i>Anatomia</i>	1.	<i>Axis</i>	105.	
<i>Anus</i>	32.	B		
<i>Apophyscs</i>	93.	<i>Bárki</i>	4.	
<i>Appetitus</i>	53.	<i>Basilare os</i>	99.	
<i>Aqua pericardij</i>	31.	<i>Bilis</i>	56.	
<i>Arteria</i>	32.	<i>Blonká pieršíta</i>	15.	
- - <i>Aspera</i>	43.	- - <i>tlušta</i>	12.	
- - <i>Magna</i>	33.	<i>Brodawká</i>	15.	
- - <i>Pulmonalis</i>	36.	<i>Bronchia</i>	45.	
<i>Arthrodia</i>	94.	<i>Brzuch</i>	2.	
<i>Arthrosis</i>	93.	C		
<i>Artus</i>	3.	<i>Canini dentes</i>	103.	
		<i>Caput</i>	2.	
		P		
		<i>Corpus</i>		

REJESTR.

<i>Carpus</i>	4.	109.	<i>Cranium</i>	97.
<i>Cartilago</i>		116.	<i>Cribrosum os</i>	99.
- <i>Asperæ arteriæ</i>	44.		<i>Crines</i>	12.
- <i>Ensisformis</i>	107.		<i>Crista galli</i>	99.
<i>Cellulæ</i>	23.		<i>Crusta villosa</i>	17.
<i>Cerebellum</i>	75.		<i>Cubitus</i>	4.
<i>Cerebrum</i>	72.		<i>Cuticula</i>	9.
<i>Cervix</i>	53.		<i>Cuiis</i>	10.
<i>Cerumē auriū</i>	50.	85.	<i>Cycki</i>	57.
<i>Chylificatio</i>	16.	70.	<i>Czaszká głowna</i>	97.
<i>Chorion</i>	27.		<i>Czlonki</i>	3.
<i>Chrząstka</i>	116.		<i>Czoło</i>	2.
<i>Chylus</i>	28.			D
<i>Ciało człowiekze</i>	1.		<i>Dentes</i>	102.
<i>Ciemig</i>	2.		<i>Digiti</i>	4.
<i>Cilia</i>	81.		<i>Dołek pod piersią-</i>	
<i>Circulatio</i>	28.	42.	<i>mi</i>	3.
<i>Clavicula</i>	107.		<i>Dorsum</i>	3.
<i>Clitoris</i>		65.	<i>Ductus Cholodochus</i>	22.
<i>Cœcum intestinū</i>	22.		- <i>Pancreaticus</i>	57.
<i>Collum</i>		3.	- <i>Thoracicus</i>	27.
<i>Colon intestinum</i>	23.		<i>Duodenum</i>	21.
<i>Concoctio ciborum</i>	27.		<i>Dziurki potowe</i>	11.
<i>Cor</i>	28.			E
<i>Costæ</i>		106.	<i>Embryo</i>	69.
<i>Corpus humanum</i>	1.		<i>Enartrosis</i>	93.
				<i>Epi-</i>

R E J E R S T R.

<i>Epidermis</i>	9.	<i>Hallux</i>	H	5.
<i>Epigastrum</i>	3.	<i>Harmonia</i>		95.
<i>Epiglottis</i>	45.	<i>Hepar</i>		54.
<i>Epiphyses</i>	93.	<i>Humeri</i>	4.	108.
<i>Epiploon</i>	25.	<i>Humores oculorū</i>		33.
<i>Epistrophus</i>	105.	<i>Hypochondria</i>		3.
<i>Excrements</i>	28.		J	
	F			
<i>Fæces</i>	2.	<i>Ęadrá</i>		62.
<i>Femur</i>	III.	<i>Ęezyczek</i>		49.
<i>Fibrillæ</i>	5.	<i>Ęzyk</i>		85.
<i>Factus</i>	69.	<i>Ileon intestinum</i>		22.
<i>Frœnulum</i>	86.	- - <i>Ossa</i>	III.	
<i>Frons</i>	2.	<i>Incisores dentes</i>		103.
	G	<i>Incus</i>		100.
<i>Gardziel</i>	17.	<i>Infantis ossa</i>		114.
<i>Genitalia</i>	61.	<i>Integumenta corpo-</i>		
<i>Genu</i>	4.	<i>ris</i>		9.
<i>Ginglymus</i>	94.	<i>Intestina</i>		20.
<i>Głowá</i>	2.	<i>Iris</i>		83.
<i>Glandulæ</i>	47.	<i>Ischion</i>		III.
<i>Glans penis</i>	65.	<i>Jugulum</i>		3.
<i>Golení</i>	4.		K	
<i>Gomphosis</i>	96.	<i>Káldun</i>		26.
<i>Gruczołki</i>	47.	<i>Kárk</i>		3.
<i>Gardziel</i>	3.	<i>Kiszki</i>		20.
	P 2			<i>Kolá-</i>

REJESTR

<i>Koláno</i>	4.	<i>Maxilla</i>	101.
<i>Komorki sercá</i>	29.	<i>Meatus auditó-</i>	
<i>Kości</i>	88.	<i>rius</i>	85.
<i>Krtgní</i>	43.	<i>Mediaстinum</i>	46.
<i>Ksiuk</i>	4.	<i>Medulla</i>	88.
L			
<i>Labyrinthus</i>	85.	<i>Medulla oblonga-</i>	
<i>Lac.</i>	53.	<i>ta</i>	76.
<i>Lachrymæ</i>	50.	<i>Membrana adi-</i>	
<i>Larynx</i>	44.	<i>posa</i>	12.
<i>Ledźwic</i>	4.	<i>Membrum virile</i>	64.
<i>Lien</i>	53.	<i>Meninges</i>	72.
<i>Ligamentum</i>	116.	<i>Mesenterium</i>	25.
<i>Lingva</i>	85.	<i>Micysce</i>	70.
<i>Liqvor gastricus</i>	20.	<i>Mleko</i>	53.
<i>Lobuli pinguiséri</i>	13.	<i>Molares dentes</i>	103.
<i>Lopátki</i>	4.	<i>Motus Cordis</i>	16.
<i>Loquela</i>	104.	<i>- Peristalticus</i>	16.
<i>Lymphæ</i>	42.	<i>Mozg</i>	72.
<i>Lytká</i>	4.	<i>Mucus</i>	50.
M			
<i>Máchárzyná</i>	60.	<i>Musculus</i>	117.
<i>Máćicá</i>	66.	N.	
<i>Malleus</i>	100.	<i>Nares</i>	86.
<i>Mammæ</i>	57.	<i>Nasus</i>	86.
<i>Masticatio.</i>	104.	<i>Nervi</i>	77.
		<i>Nutritio</i>	16.
		* *	
O			

REJESTR

O		Pericranium	100.
<i>Occiput</i>	3.	<i>Periosteum</i>	88.
<i>Oculi</i>	81.	<i>Peritoneum</i>	24.
<i>Oculares dentes</i>	103.	<i>Piersi</i>	2. 3.
<i>OEsophagus</i>	17.	<i>Pili</i>	12.
<i>Olfactus</i>	87.	<i>Pingvedo</i>	13.
<i>Omentum</i>	25.	<i>Placenta uterina</i>	71,
<i>Orbiculare os</i>	101.	<i>pcura</i>	46.
<i>Osteologia</i>	88.	<i>Płod</i>	69.
<i>Ovaria</i>	67.	<i>Podeszwá</i>	5.
<i>Ovula</i>	68.	<i>Pollex</i>	4.
P		<i>Pomum Adami</i>	44.
<i>Palatum</i>	101.	<i>Pori</i>	11.
<i>Palpebræ</i>	81.	<i>Poruszenia serca</i>	30.
<i>Pancreas</i>	57.	<i>Poty</i>	11.
<i>Panniculus carno-</i> <i>sus</i>		<i>Præputium</i>	65.
	15.	<i>Processus</i>	200.
<i>Papilla</i>	51.	- <i>Peritonei</i>	25.
<i>Papillæ</i>	86.	- <i>Vermicularis</i>	23.
<i>Parastatæ</i>	63.	<i>Prostatae</i>	64.
<i>Patella</i>	111.	<i>Pubis Ossa</i>	111.
<i>Páznogcie</i>	12.	<i>Pulmones</i>	43.
<i>Pecherz tustý</i>	13.	<i>Pulsus cordis</i>	31.
<i>Pepek</i>	3.	<i>Punctum lachrymæ</i>	32.
<i>Pelvis</i>	69.	<i>Pupilla</i>	83.
<i>Pericardium</i>	46.	<i>Pylorus</i>	19.

R

REJESTR

R				
<i>Radius</i>	108.	<i>Sudores</i>	II.	
<i>Receptaculum</i>		<i>Supercilia</i>	81.	
<i>Chyli</i>	26.	<i>Sutura</i>	98.	
<i>Renes</i>	58.	<i>Sympophysis</i>	94.	
- <i>Succenturiati</i>	57.	<i>Szyja</i>	3.	
<i>Respiratio</i>	43.	T		
<i>Ruge</i>	19. 22.	<i>Tactus</i>	87.	
S		<i>Tarsus</i>	113.	
<i>Sacrum os</i>	106.	<i>Tempora</i>	99.	
<i>Saliva</i>	49.	<i>Tęczawa oká</i>	83.	
<i>Sapientiae dentes</i>	103.	<i>Testiculi</i>	62.	
<i>Sceleton</i>	96.	<i>Testes Muliebres</i>	68.	
<i>Scrobiculus cordis</i>	3.	<i>Thymus</i>	50.	
<i>Secundinæ</i>	72.	<i>Tibia</i>	102.	
<i>Sella turcica</i>	99.	<i>Tłustosc</i>	13.	
<i>Sensus externi</i>	81.	<i>Tonsillæ</i>	49.	
<i>Septum Cordis</i>	29.	<i>Tubæ fallopianæ</i>	67.	
<i>Serce</i>	28.	<i>Tympanum</i>	85.	
		U		
<i>Sesamoidea ossa</i>	114.	<i>Vcho</i>	84.	
<i>Skorá</i>	10.	<i>Vlna</i>	109.	
<i>Spina dorsi</i>	104.	<i>Vmbilicus</i>	3.	
<i>Splen</i>	53.	<i>Vmbilicalis funicu-</i>		
<i>Stomachus</i>	18.	<i>lus</i>	70.	
<i>Succus pancrea-</i>		<i>Vngues</i>	12.	
<i>ticus</i>	57.	<i>Vrachus</i>	71.	
		<i>Vre-</i>		

RE JESTR

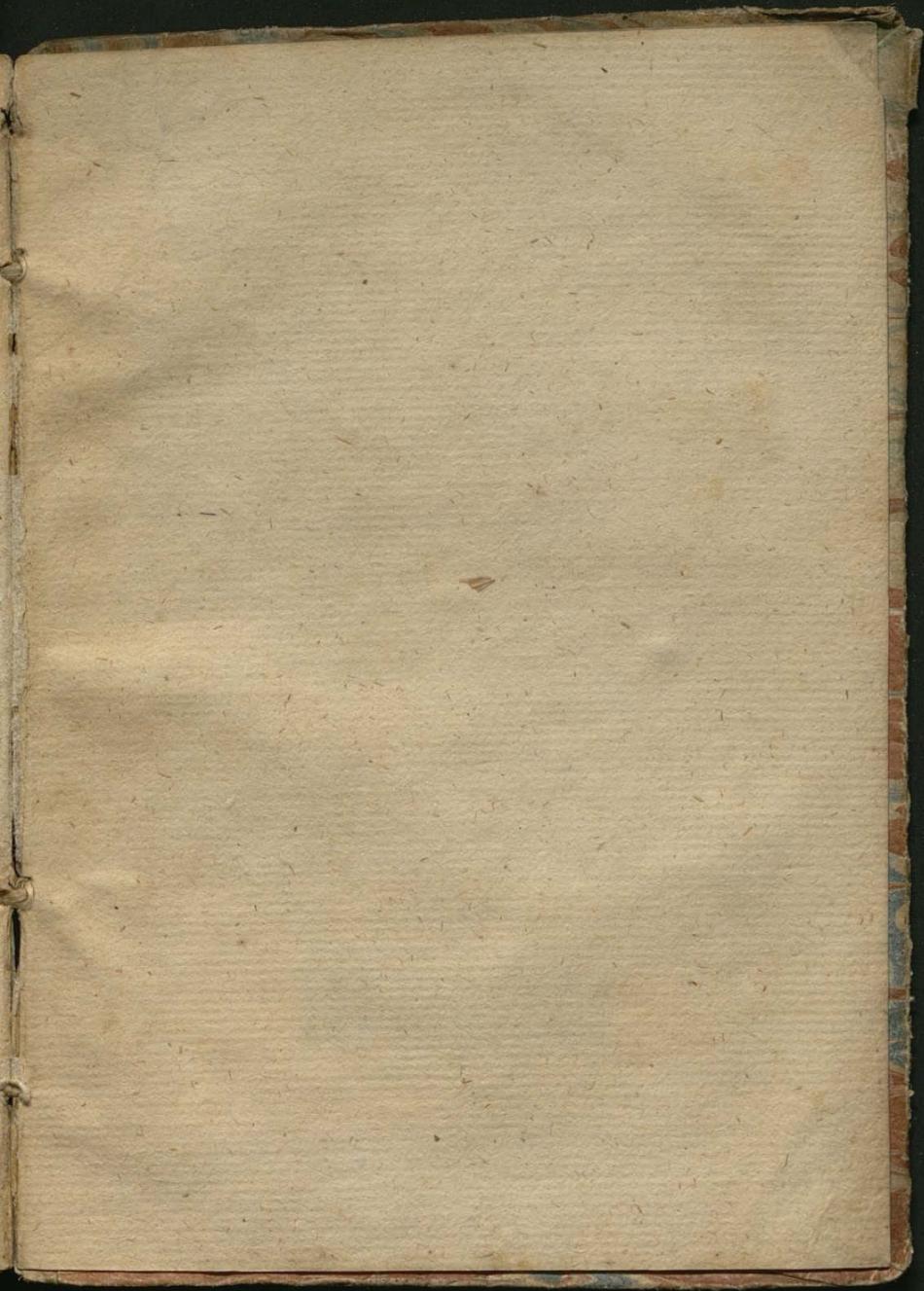
<i>Vretha</i>	65.	<i>Vesica fellis</i>	56.
<i>Vreteres</i>	59.	- <i>Vrinaria</i>	60.
<i>Vrina</i>	60.	<i>Vertebræ</i>	105.
<i>Vterus</i>	66.	<i>Visus</i>	84.
<i>Vteri placenta</i>	71.		W
<i>Vvula</i>	49.	<i>Watrobá</i>	54.
		<i>Włosy</i>	12.
			V
<i>Vagina Vteri</i>	66.		Z
<i>Valvula</i>	23.	<i>Zátyczki</i>	32.
<i>Valvulae</i>	26.	<i>Zebrá</i>	106.
<i>Vasa lactea</i>	26.	<i>Zęby</i>	102.
- <i>Lymphatica</i>	47.	<i>Zmarłczki</i>	19.
- <i>Secretoria</i>	42.	<i>Zołdeck</i>	18.
<i>Vena</i>	32.	<i>Zołć</i>	56.
<i>Cava</i>	37.	<i>Zrzenice</i>	83.
- <i>Portæ</i>	40.	<i>Zyleczki</i>	5.
- <i>Pulmonalis</i>	41.	<i>Zły</i>	32.
<i>Ventriculus</i>	18.	- <i>Mleczne</i>	26.
- <i>Cerebri</i>	75.	- <i>Suche</i>	77.
- <i>Cordis</i>	29.	*	*

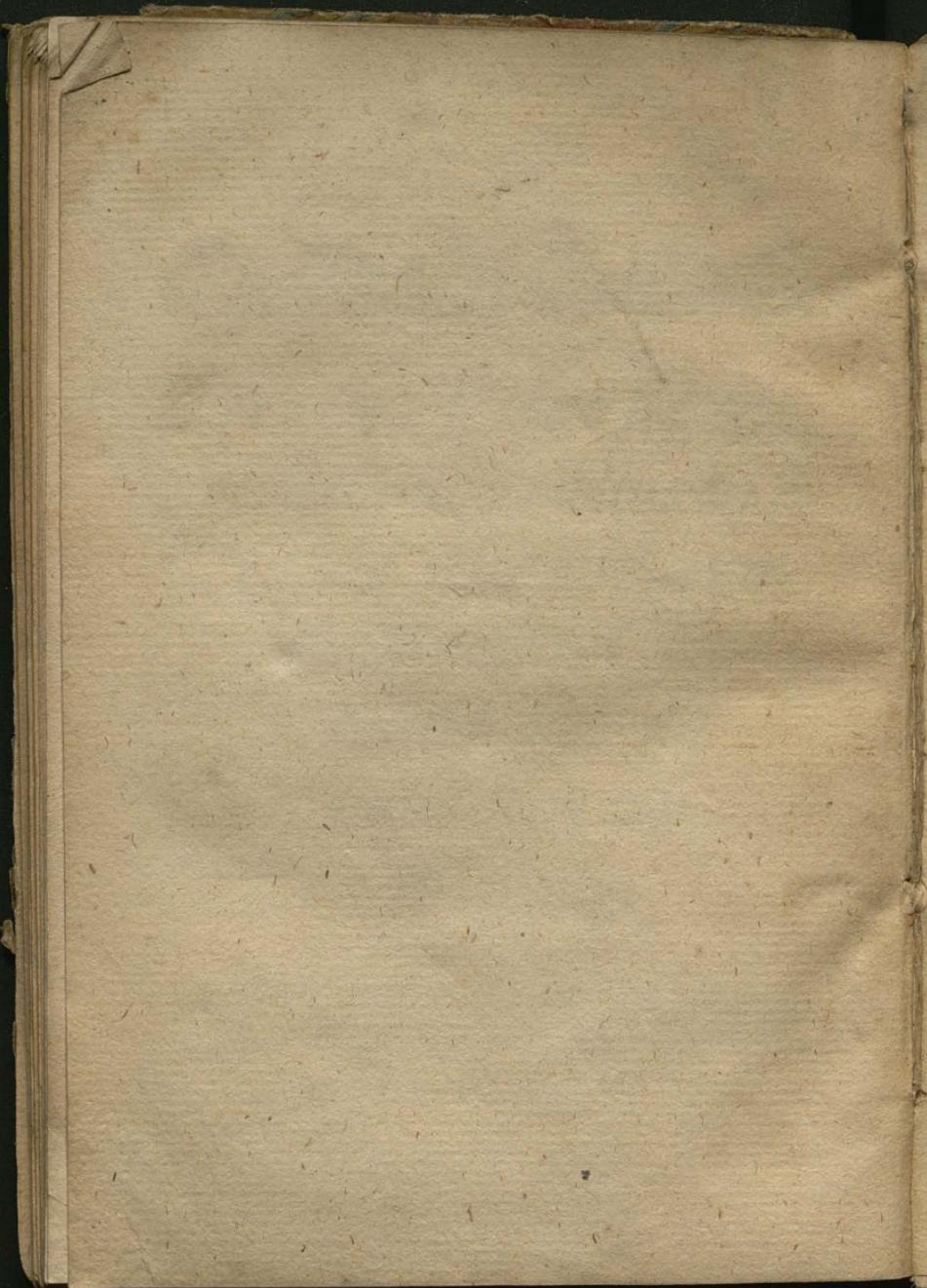


BIBLIOTHECA UNIV.



Errata, Ktore się mogą
w literách, álbo w li-
czbie ználeść, ro-
stropnemu Czy-
telnikowi do
popráwy zo-
stawię.





Biblioteka Jagiellońska



stdr0027420

